

**PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU
ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO CZĘŚCI
OSIEDLA PIASTA I W BIAŁYMSTOKU W REJONIE
ULIC BOLESŁAWA CHROBREGO I SKORUPSKIEJ**

opracowanie:

mgr inż. Kamila Misiewicz

Kamila Misiewicz

mgr inż. Elżbieta Drożdżal

Elżbieta Drożdżal

Białystok, 5 stycznia 2024 r.

Urząd Miejski w Białymstoku
Departament Urbanistyki i Architektury
Referat Prac Studialnych

SPIS TREŚCI

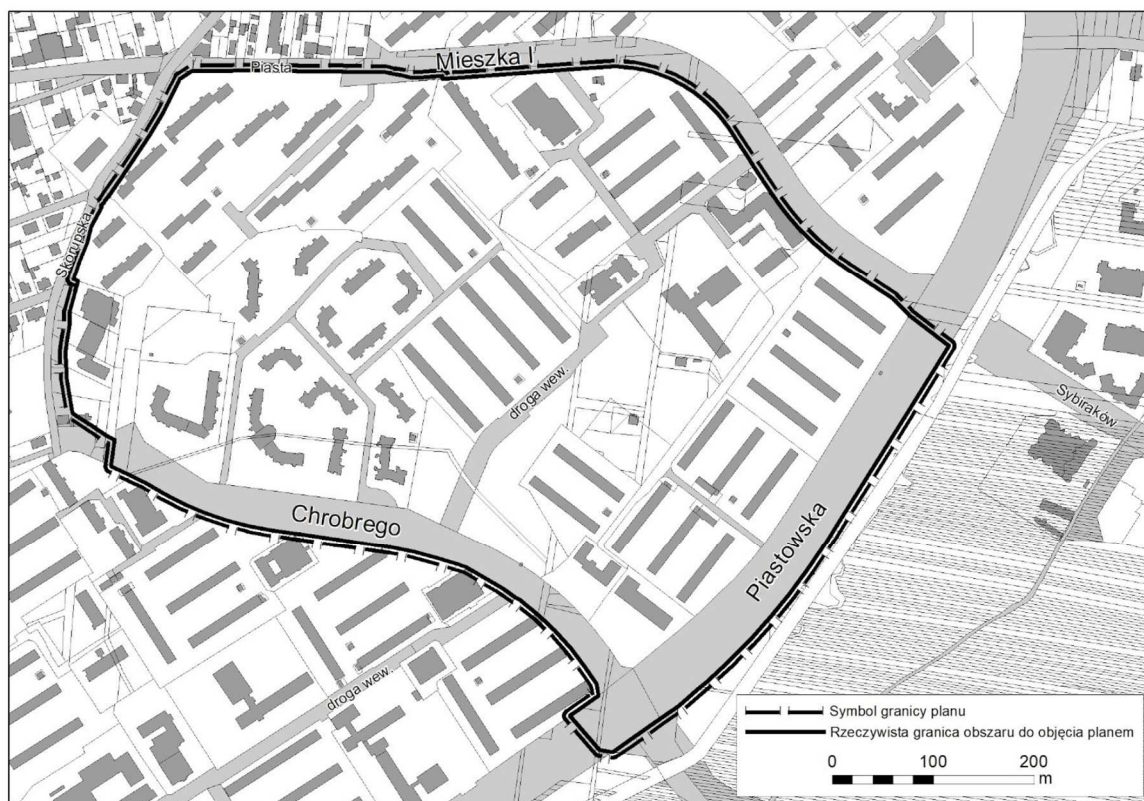
1. INFORMACJE O ZAWARTOŚCI, GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTU PLANU ORAZ JEGO POWIĄZANIACH Z INNYMI DOKUMENTAMI	4
1.1. Zawartość projektu planu i jego główne cele.....	4
1.2. Powiązania projektu planu z innymi dokumentami	6
1.2.1. Ekofizjografia Białegostoku.....	6
1.2.2. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Białegostoku	8
1.2.3. Miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego	10
1.2.4. Plan Adaptacji Miasta Białystok do zmian klimatu do roku 2030.....	12
1.2.5. Program ochrony powietrza dla aglomeracji białostockiej	13
1.2.6. Plan Gospodarki Odpadami Województwa Podlaskiego na lata 2016-2022.	14
1.2.7. Program ochrony środowiska dla miasta Białystok na lata 2021–2024 z perspektywą na lata 2025-2028	15
1.2.8. Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Podlaskiego	16
1.2.9. Krajowy program oczyszczania ścieków komunalnych	18
1.2.10. Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły	18
2. INFORMACJE O METODACH ZASTOSOWANYCH PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY	19
3. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTU PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA	20
4. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO.....	21
5. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA ORAZ POTENCJALNE ZMIANY TEGO STANU W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU	21
5.1. Istniejący stan środowiska w obszarze objętym projektem planu.....	21
5.2. Potencjalne zmiany stanu środowiska przy braku realizacji projektu planu.....	32
6. STAN ŚRODOWISKA NA OBSZARACH OBJĘTYCH PRZEWIDYWANYM ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM	32
7. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PLANU W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY Z DNIA 16 KWIEŃNIA 2004 R. O OCHRONIE PRZYRODY	33
8. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTU PLANU, ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS JEGO OPRACOWYWANIA	34
9. PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIA, W TYM ODDZIAŁYWANIA BEZPOŚREDNIE, POŚREDNIE, WTÓRNE, SKUMULOWANE, KRÓTKOTERMINOWE, ŚREDNIOTERMINOWE	

I DŁUGOTERMINOWE, STAŁE I CHWILOWE ORAZ POZYTYWNE I NEGATYWNE PROJEKTU PLANU, NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU, A TAKŻE NA ŚRODOWISKO	37
10. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PROJEKTU PLANU, W SZCZEGÓLNOŚCI NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU	40
10.1. Ustalenia projektu planu miejscowego ograniczające lub eliminujące negatywny wpływ na środowisko i zdrowie ludzi	40
10.2. Ocena skuteczności wprowadzonych w projekcie planu rozwiązań ograniczających lub eliminujących negatywne oddziaływanie na środowisko, w tym na zdrowie ludzi	43
11. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU WRAZ Z UZASADNIENIEM ICH WYBORU ORAZ OPIS METOD DOKONANIA OCENY PROWADZĄCEJ DO TEGO WYBORU ALBO WYJAŚNIENIE BRAKU ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH, W TYM WSKAZANIA NAPOTKANYCH TRUDNOŚCI WYNIKAJĄCYCH Z NIEDOSTATKÓW TECHNIKI LUB LUK WE WSPÓŁCZESNEJ WIEDZY (BIORĄC POD UWAGĘ CELE I GEOGRAFICZNY ZASIĘG PLANU ORAZ CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU)	46
12. STRESZCZENIE SPORZĄDZONE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM	47
WYKORZYSTANE MATERIAŁY	51
SPIS RYSUNKÓW	54
SPIS TABEL	54
SPIS ZDJĘĆ	54
SPIS ZAŁĄCZNIKÓW	55
OŚWIADCZENIE KIERUJĄCEGO ZESPOŁEM WYKONAWCÓW PROGNOZY ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO O SPEŁNIENIU WYMAGAŃ, O KTÓRYCH MOWA W ART. 74A UST. 2 USTAWY Z DNIA 3 PAŹDZIERNIKA 2008 R. O UDOSTĘPNIANIU INFORMACJI O ŚRODOWISKU I JEGO OCHRONIE, UDZIALE SPOŁECZEŃSTWA W OCHRONIE ŚRODOWISKA ORAZ O OCENACH ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO (DZ. U. Z 2023 R. POZ. 1094 Z PÓŹN. ZM.).....	56

1. INFORMACJE O ZAWARTOŚCI, GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTU PLANU ORAZ JEGO POWIĄZANIACH Z INNYMI DOKUMENTAMI

1.1. Zawartość projektu planu i jego główne cele

Zawartość miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego określa art. 15 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2023 r. poz. 977 z późn. zm.) oraz rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164, poz. 1587).

Rysunek 1 Załącznik do uchwały Nr XXVI/411/20 Rady Miasta Białystok z dnia 22 czerwca 2020 r.

Teren przedmiotowego projektu planu poddawanego strategicznej ocenie oddziaływania na środowisko dotyczy obszaru objętego uchwałą Nr XXVI/411/20 Rady Miasta Białystok z dnia 22 czerwca 2020 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Piasta I w Białymstoku w rejonie ulic Bolesława Chrobrego i Skorupskiej (rys. 1).

Przeprowadzenie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko jest wymagane na podstawie art. 46 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2023 r. poz. 1094 z późn. zm.). Przedmiotowy projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wyznacza ramy dla późniejszej realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko.

Ustalenia projektu planu dotyczą obszaru położonego na osiedlu Piasta i w Białymstoku, o powierzchni około 36,8 ha, ograniczonego ulicami: Piastowską, Mieszka I, Piasta, Skorupską, Bolesława Chrobrego.

Przedmiotowy obszar nie posiada obowiązującego planu miejscowego. Jedyne na niewielkim fragmencie w rejonie ulicy Skorupskiej obowiązują ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Bojary w Białymstoku (rejon ul. Towarowej, Skorupskiej, Świętojańskiej, J. K. Branickiego, Ogrodowej i Sienkiewicza), uchwalonego uchwałą Rady Miejskiej Białegostoku Nr XVIII/174/07 z dnia 29 października 2007 r. wraz z jego zmianą – uchwałą nr XXIII/342/16 Rady Miasta Białystok z dnia 30 maja 2016 r.

Potrzeba sporządzenia planu wynika przede wszystkim z konieczności określenia parametrów zabudowy i sposobu jej kształtowania oraz utrzymania uporządkowanego układu urbanistycznego istniejącego osiedla mieszkaniowego i jego spójności architektoniczno-przestrzennej. Konieczne jest także określenie sposobu zagospodarowania wewnątrz urbanistycznych, w tym zasad kształtowania terenów zieleni urządzonej w sąsiedztwie istniejącej zabudowy oraz wyznaczenie ogólnodostępnych ciągów pieszych z zapewnieniem ich kontynuacji. Ustalenia wymagają także wskaźniki miejsc postojowych oraz obsługa komunikacyjna i infrastrukturalna obszaru.

Projektowane funkcje terenu w obszarze objętym projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego:

- tereny o symbolach **1U, 4U, 14U i 15U** przeznacza się pod **zabudowę usługową** wraz z obiektami i urządzeniami towarzyszącymi oraz zielenią urządzoną.,
- tereny o symbolach **2MW, 3MW, 7MW, 10MW, 11MW, 13MW, 16MW, 17MW, 18MW, 19MW, 20MW, 21MW, 22MW i 23MW** przeznacza się pod **zabudowę mieszkaniową wielorodzinną** wraz z obiektami i urządzeniami towarzyszącymi oraz zielenią urządzoną,
- teren o symbolu **5UO** przeznacza się pod **zabudowę usługową z zakresu oświaty** wraz z obiektami i urządzeniami towarzyszącymi oraz zielenią urządzoną,
- tereny o symbolach **6MW,U i 24MW,U** przeznacza się pod **zabudowę mieszkaniową wielorodzinną oraz usługową** wraz z obiektami i urządzeniami towarzyszącymi oraz zielenią urządzoną,
- tereny o symbolach **8ZP i 9ZP** przeznacza się pod **zieleń urządzoną** wraz z obiektami i urządzeniami towarzyszącymi,
- teren o symbolu **12UO,UZ,U** przeznacza się pod **zabudowę usługową z zakresu oświaty, zdrowi oraz usługową** wraz z obiektami i urządzeniami towarzyszącymi oraz zielenią urządzoną.

Na całym obszarze objętym projektem planu zakazuje się lokalizacji:

- 1) obiektów obsługi komunikacji:
 - a) stacji paliw płynnych i gazowych,
 - b) stacji obsługi pojazdów, lakierni, myjni,
 - c) warsztatów: samochodowych, mechanicznych, wulkanizacyjnych i naprawczych;
- 2) warsztatów stolarskich, ślusarskich i kamieniarskich;
- 3) usług pogrzebowych, wyrobu trumien i nagrobków oraz spalarni i spoielarni zwłok;
- 4) garaży typu „blaszak”;
- 5) tymczasowych obiektów budowlanych – z zastrzeżeniem ustaleń szczegółowych oraz obiektów wymienionych w § 15 ust. 2 pkt 2 (dotyczy ustaleń zawartych w projekcie mpzp).

Na całym obszarze objętym projektem planu zakazuje się gospodarowania odpadami tj. działalności polegającej na zbieraniu, przetwarzaniu, odzysku oraz magazynowaniu i składowania odpadów.

Istnieje możliwość realizacji inwestycji gminnych zawartych w omawianym projekcie planu miejscowego ze środków własnych Gminy Białystok z wykorzystaniem funduszy UE

oraz środków zewnętrznych, jednak trudne jest to do dokładniejszego sprecyzowania na obecnym etapie procedury planistycznej.

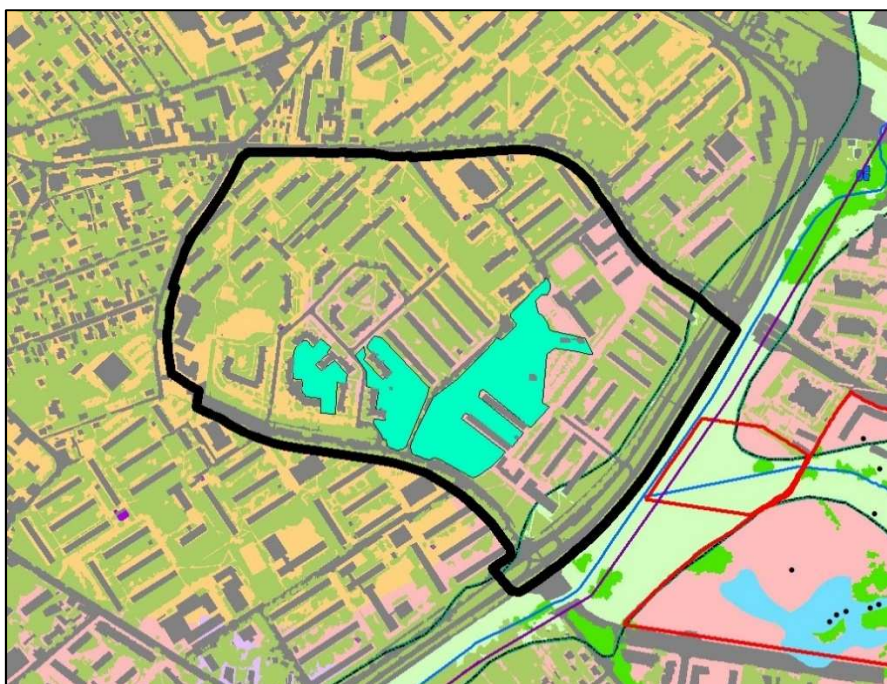
1.2. Powiązania projektu planu z innymi dokumentami

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Piasta I w Białymstoku w rejonie ulic Bolesława Chrobrego i Skorupskiej powiązany jest z następującymi dokumentami:

1.2.1. Ekofizjografia Białegostoku

Wnioski wynikające z uwarunkowań ekofizjograficznych dotyczące omawianego obszaru:

- Mapa przydatności terenu do funkcji użytkowych w *Ekofizjografii Białegostoku* (2012) przedstawia rejon południowy i częściowo centralny – jako o średnio korzystnych warunkach fizjograficznych do zainwestowania, a pozostały teren - jako o dobrych warunkach fizjograficznych do zabudowy (rys. 2). W części południowej i centralnej obszaru objętego opracowaniem występują skwery, parki wśród osiedla zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej. Omawiany teren zasobny jest w zieleni osiedlową i komunikacyjną.
- Ekosystemy w dolinie rzecznej ujętej w opracowaniu uległy degradacji w związku z presją urbanistyczną wynikającą z poprowadzenia przebiegu ul. Piastowskiej oraz intensyfikacji osiedla mieszkaniowego.
- Zachowanie, odbudowa i powiększanie udziału terenów, na których możliwa jest infiltracja, retencja wód opadowych jest najtańszym, prawie bezinwestycyjnym sposobem na poprawę stanu gospodarki wodno-ściekowej w Białymstoku. Ochrona terenów czynnych biologicznie jest równoznaczna z zachowaniem powierzchni o zdolnościach retencyjnych i opóźniających spływ wód opadowych oraz roztopowych. Utrzymanie i powiększanie takich terenów jest najprostszą metodą na poprawę/nie pogarszanie sytuacji związanej z niewydolnością systemu kanalizacji deszczowej w trakcie opadów nawałnych.
- Za pomocą zieleni należy uzyskać powiązania pomiędzy kompozycjami osiedli z otaczającym krajobrazem. Zbiorowiska roślinne mają nie tylko walor ekologiczny i estetyczny, ale są czynnikiem wpływającym na poprawę warunków życia ludności.

Obszary z dominującą funkcją ochrony konserwatorskiej

- Projektowane formy ochrony przyrody

Obszary kształtowania systemu przyrodniczego miasta na bazie naturalnych walorów przyrodniczych środowiska

Obszary z dominacją funkcji ochronnych i turystyczno - rekreacyjnych, o wysokich walorach ekologicznych z dominacją funkcji glebochronnej, wodochronnej i krajobrazowej.

Obszary aktywnego kształtowania i renaturalizacji środowiska, dopuszczalne zainwestowanie rekreacyjne o charakterze drobnych, drewnianych form architektonicznych

- Drobnowierzchniowe tereny leśne oraz tereny z zaawansowaną sukcesją leśną, dla których proponuje się aktualny sposób użytkowania lub ich wykorzystanie w charakterze urządzonej zieleni wysokiej

- Tereny zalewowe i podmokłe dolin rzecznych z naturalnymi ekosystemami do wykorzystania w ochronie konserwatorskiej i w charakterze zieleni urządzonej

- Granica systemu korytarzy ekologicznych - maksymalny zasięg terenów budowlanych

Tereny urządzonej zieleni miejskiej

- Parki spacerowo-wypoczynkowe, skwery, ogrody działkowe, cmentarze

Tereny kształtowania funkcji uzupełniających system przyrodniczy

- Fragmenty dolin rzecznych - preferowane do urządzenia zieleni miejskiej i terenowych obiektów sportowo-rekreacyjnych

- Zieleni osiedlowa, komunikacyjna i ochronna

Potencjalne tereny inwestycyjne

- Tereny o dobrych warunkach fizjograficznych do zabudowy

- Tereny o średnio korzystnych warunkach fizjograficznych do zabudowy

Obszary zabudowane

- Zabudowa i ciągi komunikacyjne

Obszary potencjalnych konfliktów i zagrożeń

- Obszary stale podmokłe

- Miejsca występowania rzadkich i chronionych gatunków roślin i zwierząt

Rysunek 2 Przydatność terenu do funkcji użytkowych

źródło: *Ekofizjografia Białegostoku* (Kwiatkowski i Gajko 2012)

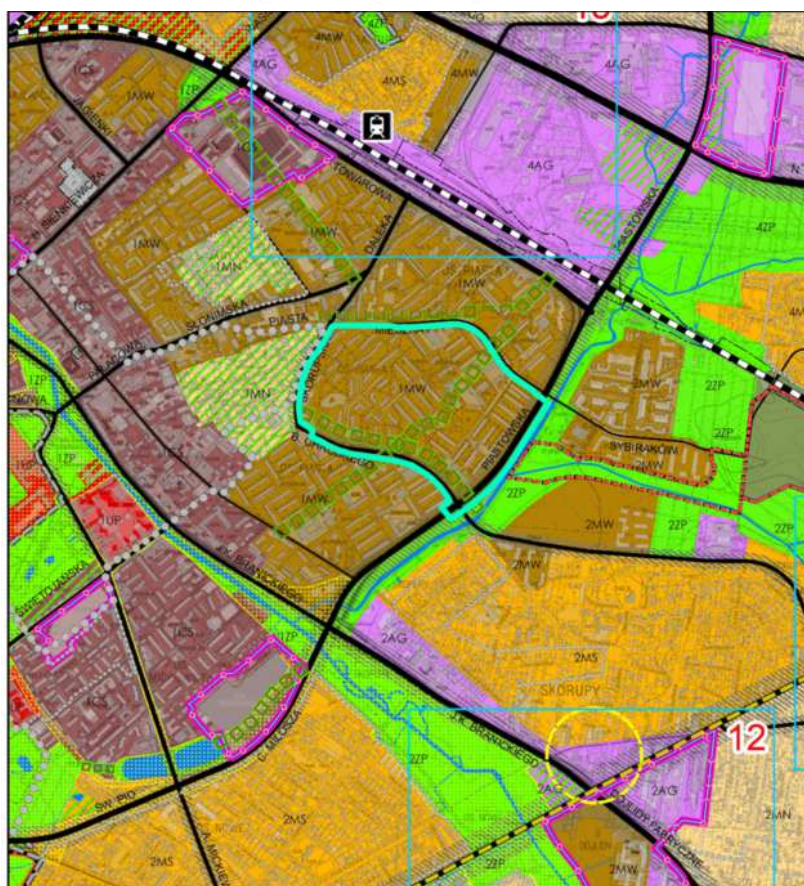
1.2.2. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Białegostoku

Ustalenia *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Białegostoku* są wiążące przy sporządzaniu planów miejscowych.

W *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Białegostoku* (rys. 3) uchwalonego uchwałą Nr XII/165/19 Rady Miasta Białystok z dnia 18 czerwca 2019 r., zmienionego uchwałą Nr LXXVII/1079/23 z dnia 18 grudnia 2023 r. przeważająca część obszaru wskazanego do objęcia projektem planu oznaczona została jako 1MW - tereny zabudowy mieszkaniowej wysokiej intensywności. Na tych terenach funkcja podstawowa to zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna. Funkcje uzupełniające to: zabudowa usługowa służąca realizacji celów publicznych na poziomie lokalnym i ponadlokalnym, zabudowa usługowa z zakresu usług rynkowych, służąca zaspokojeniu potrzeb mieszkańców, zabudowa z zakresu wytwórczości drobnej, tereny lokalnych przestrzeni publicznych, tereny zieleni urządzonej, komunikacja, infrastruktura techniczna oraz istniejące enklawy zabudowy o innych funkcjach.

WYRYS ZE STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA BIAŁEGOSTOKU

uchwalonego uchwałą nr XII/165/19 Rady Miasta Białystok z dnia 18 czerwca 2019 r., zmienionego uchwałą nr LXXVII/1079/23
Rady Miasta Białystok z 18 grudnia 2023 r.

ELEMENTY STRUKTURY FUNKCJONALNO-PRZESTRZENNEJ

1ZP Oznaczenie jednostki strukturalnej i kategorii terenu
(1 - Śródmieście, 2 - Południe, 3 - Zachód, 4 - Wschód)

OBSZARY URBANIZACJI - KATEGORIE TERENÓW

MW Tereny zabudowy mieszkaniowej wysokiej intensywności

MN Tereny zabudowy mieszkaniowej niskiej intensywności

OBSZARY PODSTAWOWEGO SYSTEMU PRZYRODNICZEGO - - KATEGORIE TERENÓW

ZP Tereny zieleni urządzonej

OCHRONA I KSZTAŁTOWANIE ŚRODOWISKA

OBSZARY UZUPEŁNIAJĄCE FUNKCJONOWANIE SYSTEMU PRZYRODNICZEGO

 Wspomagający system przyrodniczy

 Łączniki systemu przyrodniczego

 Układ hydrograficzny

OBSZARY OCHRONY DZIEDZICTWA KULTUROWEGO

 Strefa pełnej ochrony konserwatorskiej A

ELEMENTY SYSTEMU TRANSPORTOWEGO

 G - ulice główne

 Z - ulice zbiorcze

 Korytarze ulic

 granica obszaru do objęcia planem

Rysunek 3 Wyrys ze *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Białegostoku*

Kierunki kształtowania zabudowy i zagospodarowania na obszarze 1MW:

- kształtowanie zespołów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej oraz inwestycji celu publicznego z zakresu infrastruktury społecznej (m.in. oświata, kultura, opieka społeczna i służba zdrowia),
- zachowanie istniejących oraz tworzenie nowych przestrzeni publicznych w powiązaniu z obiektami i urządzeniami usług służących zaspokojeniu potrzeb mieszkańców oraz terenami zieleni publicznej,
- kształtowanie powiązań z terenami tworzącymi system przyrodniczy miasta,
- zachowanie osi kompozycyjnych i widokowych.

Na tym obszarze w *Studium* pomiędzy ulicą Mieszka I a ulicą Bolesława Chrobrego oraz wzdłuż ulicy Bolesława Chrobrego wskazano łączniki systemu przyrodniczego. Łączniki systemu przyrodniczego to tereny umożliwiające zachowanie ciągłości funkcjonalno-przestrzennej pomiędzy elementami obszarowymi systemu podstawowego i wspomagającego, pełniące funkcje dróg zasilania, a także zwiększające oddziaływanie systemu przyrodniczego na tereny zurbanizowane.

W omawianym projekcie planu miejscowego zasadne jest wyznaczenie terenów zieleni towarzyszących ciągom pieszym i rowerowym o kierunkach wytyczonych w *Studium* przez łączniki systemu przyrodniczego. Łączą one w tym przypadku dolinę Dolistówki z doliną Białej oraz z osiedlem zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej z dużym udziałem powierzchni biologicznie czynnej.

Na obszarach łączników systemu przyrodniczego należy dążyć do:

- 1) kształtowania ciągłości funkcjonalno-przestrzennej lokalnych terenów zieleni przyulicznej, zieleni towarzyszącej ciągom pieszym i rowerowym z obszarami systemu przyrodniczego;
- 2) kształtowania liniowych terenów zieleni (np. szerokie aleje z drzewami i krzewami, tworzącymi przestrzeń publiczną, ciągi spacerowe i rowerowe, elementy retencyjne) łączących tereny zieleni takie, jak: parki, skwery, lasy.

Wprowadzone zasady zagospodarowania zapewnią ciągłość przestrzenną i funkcjonalną systemu przyrodniczego w relacji z regionalnym i ponadregionalnym układem powiązań przyrodniczych.

Przewidywane rozwiązania planistyczne nie będą naruszać ustaleń *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Białegostoku*.

1.2.3. Miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego

Przedmiotowy obszar nie posiada obowiązującego planu miejscowego. Jedyne na niewielkim fragmencie w rejonie ulicy Skorupskiej obowiązują ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Bojary w Białymstoku (rejon ul. Towarowej, Skorupskiej, Świętojańskiej, J. K. Branickiego, Ogrodowej i Sienkiewicza), uchwalonego uchwałą Rady Miejskiej Białegostoku Nr XVIII/174107 z dnia 29 października 2007 r. wraz z jego zmianą – uchwałą nr XXIII/342/16 Rady Miasta Białystok z dnia 30 maja 2016 r. Zasięg tego planu obejmuje jedynie fragment terenu przeznaczonego pod drogę o symbolu KD-6Z. Po drugiej stronie ul. Skorupskiej tereny przeznaczono w mpzp pod zabudowę usługową z dopuszczeniem przekształcenia na teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wraz z urządzeniami towarzyszącymi, parkingami, dojazdami i zielenią urządzoną (4.2U,MN i 4.8U,MN), zabudowę mieszkaniową jednorodziną z usługami wraz z urządzeniami towarzyszącymi, parkingami i dojazdami (4.3MN,U, 4.5MN,U, 4.6MN,U), zabudowę mieszkaniową wielorodzinną z usługami, urządzeniami towarzyszącymi, parkingami, dojazdami, placami zabaw i zielenią urządzoną (3.2MW,U, 3.5MW,U) oraz pod usługi oświaty wraz z urządzeniami towarzyszącymi, parkingami, dojazdami i zielenią urządzoną (3.3UO).

Ponadto omawiany projekt planu sąsiaduje:

- od południa z:

- miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego części osiedla Piasta w Białymstoku (rejon ul. Warszawskiej i Świętojańskiej) – uchwała Nr XLIX/748/18 Rady Miasta Białystok z dnia 23 kwietnia 2018 r., a dokładnie z terenami przeznaczonymi pod zabudowę usługową wraz z obiektami i urządzeniami towarzyszącymi oraz zielenią urządzoną (8U, 9U i 16U), zabudowę mieszkaniową wielorodzinną wraz z obiektami i urządzeniami towarzyszącymi oraz zielenią urządzoną (7MW, 10MW, 15MW i 17MW), zabudowę mieszkaniową jednorodziną oraz usługową wraz z obiektami i urządzeniami towarzyszącymi oraz zielenią urządzoną (5.2MN,U) oraz pod zielenią urządzoną i parkingi wraz z obiektami i urządzeniami towarzyszącymi (6.2ZP,KX),
- z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego części osiedla Skorupy w Białymstoku (rejon ulic: Zaścianańskiej i Nowowarszawskiej) – uchwała Nr VII/54/11 Rady Miejskiej Białegostoku z dnia 28 lutego 2011 r. wraz z jego zmianą – uchwałą Nr XLIX/749/18 Rady Miasta Białystok z dnia 23 kwietnia 2018 r., a dokładniej

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Piasta I w Białymstoku
w rejonie ulic Bolesława Chrobrego i Skorupskiej

z terenem przeznaczonym pod zieleń urządzoną oraz wody powierzchniowe śródlądowe wraz z urządzeniami towarzyszącymi (11.2ZP,WS),

- od zachodu z:

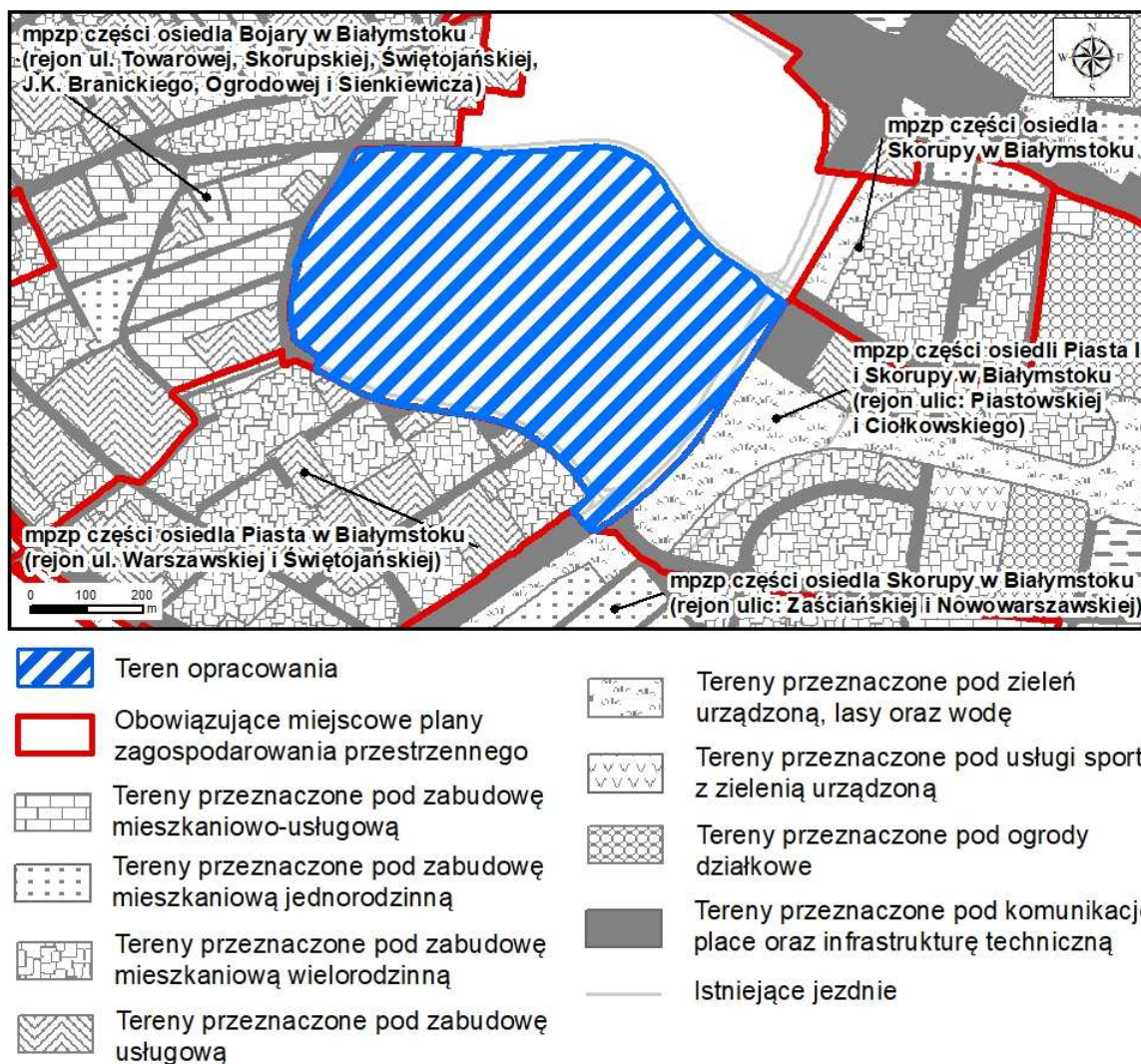
- miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego części osiedli Piasta I i Skorupy w Białymstoku (rejon ulic: Piastowskiej i Ciołkowskiego) - uchwała Nr VI/37/11 Rady Miejskiej Białegostoku z dnia 17 stycznia 2011 r. wraz z jego zmianą - uchwała Nr XIV/202/15 Rady Miasta Białystok z dnia 23 listopada 2015 r., a dokładniej z terenami przeznaczonymi pod zieleń urządzoną oraz wody śródlądowe wraz z urządzeniami towarzyszącymi (15ZP,WS) oraz pod plac miejski, miejsca postojowe, wody śródlądowe - rzeka Dolistówka oraz zieleń urządzoną wraz z urządzeniami towarzyszącymi 1.1KPL,KX,WS,ZP,
- z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego części osiedla Skorupy w Białymstoku – uchwała Nr LXIV/642/98 Rady Miejskiej Białegostoku z dnia 25 lutego 1998 r., a dokładniej z terenem przeznaczonym pod zieleń publiczną wchodzącą w skład miejskiego systemu przyrodniczego 5ZP,W,EE.

Obszar osiedla Piasta I ujęty w opracowaniu wraz z sąsiedztwem stanowią teren zurbanizowany. Ulice, zwłaszcza te o dużym natężeniu ruchu są liniowymi emitorami hałasu oraz substancji zanieczyszczających powietrze (a pośrednio wodę, glebę i roślinność), jednocześnie są one niezbędne do funkcjonowania miasta i przemieszczania się ludzi. Ten układ komunikacyjny współistnieje z terenami zabudowanymi.

Ustalenia omawianego projektu planu miejscowego nie będą konfliktowe względem ww. planowanego oraz zrealizowanego sąsiedztwa w ww. obowiązujących planach miejscowych.

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Piasta I w Białymstoku
w rejonie ulic Bolesława Chrobrego i Skorupskiej

Rysunek 4 Obszar objęty projektem planu miejscowego na tle obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego w Białymstoku

1.2.4. Plan Adaptacji Miasta Białystok do zmian klimatu do roku 2030

Celem nadrzędnym *Planu adaptacji miasta Białystok do zmian klimatu do roku 2030* (MPA) jest podniesienie potencjału adaptacyjnego miasta Białystok zapewniającego wdrażanie zrównoważonego rozwoju i osiągnięcie wysokiej jakości życia. Cele strategiczne *Planu adaptacji* powiązane z analizowanym projektem planu to:

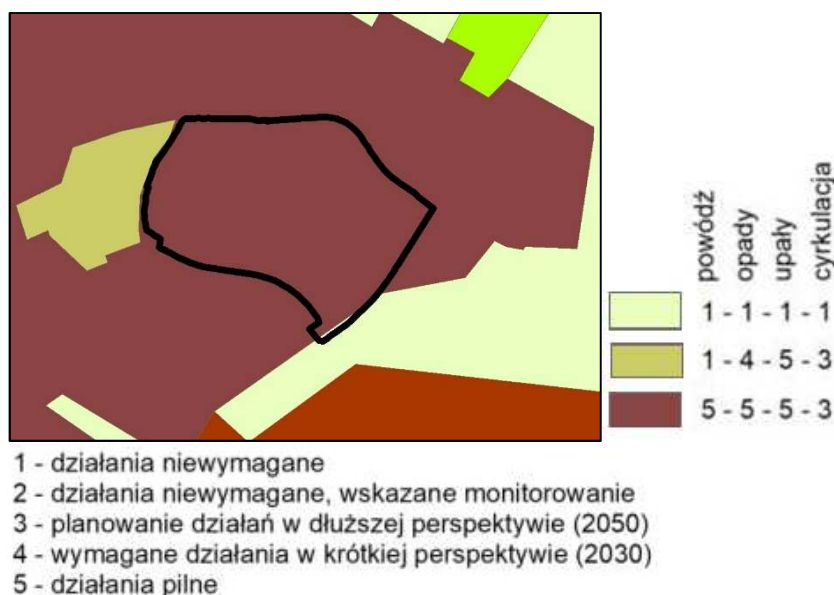
- Adaptacja do zagrożeń termicznych
- Adaptacja do zagrożeń związanych z opadem i powodzią/podtopieniami
- Uwzględnienie zmian klimatu w planowaniu przestrzennym.

Największymi zagrożeniami klimatycznymi dla Miasta Białystok są wzrostowe trendy zarówno opadów (sumy i ich intensywności powodujące wezbrania i nagłe powodzie lokalne typu flash flood), upałów (w tym temperatur maksymalnych i liczby fal upałów) jak i susz (w szczególności długość okresów bezopadowych). Pomimo tendencji spadkowej nie należy również lekceważyć przymrozków, które mogą powodować istotne skutki wiosną w okresie kwitnienia roślin oraz oblodzenia groźne o każdej porze roku. Zjawiska te mogą stanowić

poważne zagrożenie dla prawidłowego funkcjonowania miasta oraz zdrowia i życia jego mieszkańców.

Jednym ze sposobów przeciwdziałania skutkom zmian klimatu jest odpowiednie kształtowanie struktury funkcjonalno-przestrzennej, w tym terenów zieleni, które regulują klimat lokalny, retencjonują wodę łagodząc zarówno skutki suszy jak i powodzi. Odpowiednia, z punktu widzenia adaptacji do zmian klimatu, struktura przestrzenna to wyższy komfort życia mieszkańców, wzrost poziomu bezpieczeństwa oraz mniejsze straty materialne związane z występowaniem ekstremalnych zjawisk klimatycznych.

Cel MPA jest zgodny z głównym celem *Strategicznego planu adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030* (SPA2020), czyli zapewnieniem zrównoważonego rozwoju oraz efektywnego funkcjonowania gospodarki i społeczeństwa w warunkach zmian klimatu. Wynikiem działań dotyczących polityki przestrzennej uwzględniającej konsekwencje zmian klimatycznych dla miast powinna być m.in. adaptacja instalacji sanitarnych i sieci kanalizacyjnych do zwiększonych opadów nawalnych, mała retencja miejska oraz zwiększenie obszarów terenów zieleni i wodnych w mieście, wymiana szczelnych powierzchni gruntu na przepuszczalne.

Rysunek 5 Przestrzenny rozkład ryzyka związanego z zagrożeniami klimatycznymi w sektorze Gospodarka przestrzenna

źródło: Opracowanie na podst. Planu adaptacji miasta Białystok do zmian klimatu do roku 2030 (2019)

Przeprowadzona analiza w MPA (rys. 5) ukazuje, że na analizowanym obszarze wymagane są pilne działania adaptacyjne w stosunku do zagrożeń klimatycznych w sektorze gospodarki przestrzennej tj. do powodzi, opadów i upałów. Należy jednocześnie zaplanować w dłuższej perspektywie (do 2050 r.) działania adaptacyjne względem cyrkulacji powietrza (dot. zanieczyszczenia powietrza, przewietrzania).

1.2.5. Program ochrony powietrza dla aglomeracji białostockiej

Program ochrony powietrza dla aglomeracji białostockiej opracowywany został dla strefy aglomeracja białostocka (kod strefy PL2001) w związku z przekroczeniem poziomów

dopuszczalnych pyłu zawieszonego PM10, pyłu zawieszonego PM2,5 oraz poziomu docelowego benzo(a)pirenu w powietrzu w 2011 i 2012 r.

Głównym celem sporządzenia i wdrożenia *Programu ochrony powietrza* jest przywrócenie naruszonych standardów jakości powietrza, a przez to poprawa warunków życia mieszkańców, podwyższenie standardów cywilizacyjnych oraz lepsza jakość życia w aglomeracji.

Działania kierunkowe, czyli mające wpływ na obniżenie emisji pyłu zawieszonego PM10 i PM2,5 oraz B(a)P w zakresie planowania przestrzennego poprzez uwzględnianie w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego polegają na:

- zachowaniu ciągłości korytarzy ekologicznych,
- kształtowaniu zabudowy w sposób umożliwiający swobodny przepływ mas powietrza na terenach regeneracji i przewietrzania,
- stosowaniu odpowiednich wskaźników powierzchni biologicznie czynnej towarzyszącej zabudowie,
- tworzeniu publicznych terenów zieleni urządzonej, w tym parków, skwerów,
- wprowadzaniu zieleni izolacyjnej do ciągów komunikacyjnych o dużym natężeniu ruchu,
- dopuszczeniu stosowania paliw stałych na terenach, na których nie ma możliwości uzyskania warunków podłączenia do ogólnomiejskiej sieci ciepłowniczej lub gazowej, lub na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej w przypadku stosowania źródeł ciepła o mocy nie większej niż 30 kW,
- preferowaniu zaopatrzenia w ciepło z miejskiej sieci ciepłowniczej (w obszarach, gdzie jest to technicznie możliwe),
- rozbudowie sieci ulic, która pozwoli ograniczyć wewnętrzmiejski ruch tranzytowy przez obszar śródmieścia,
- uwzględnieniu konieczności budowy ścieżek rowerowych lub ciągów pieszo-rowerowych wzdłuż nowo budowanych dróg.

1.2.6. Plan Gospodarki Odpadami Województwa Podlaskiego na lata 2016-2022

Działania zmierzające do zapobiegania powstawaniu odpadów, ograniczania ich ilości oraz negatywnego oddziaływania na środowisko koncentrować się powinny głównie na działaniach edukacyjnych i informacyjnych.

W obowiązującym *Planie Gospodarki Odpadami Województwa Podlaskiego na lata 2016-2022* wskazano do osiągnięcia do 2028 r. m.in. następujące cele główne w stosunku do gospodarki odpadami komunalnymi, w tym odpadami żywności i innymi odpadami ulegającymi biodegradacji:

- 1) Zmniejszenie ilości powstających odpadów (ograniczenie marnotrawienia żywności, wprowadzenie selektywnego zbierania bioodpadów z zakładów zbiorowego żywienia).
- 2) Zwiększenie świadomości społeczeństwa na temat właściwego gospodarowania odpadami komunalnymi, w tym odpadami żywności i innymi odpadami ulegającymi biodegradacji.
- 3) Zapewnienie jak najwyższej jakości zbieranych odpadów przez odpowiednie systemy selektywnego zbierania odpadów, w taki sposób, aby mogły one zostać w możliwie najbardziej efektywny sposób poddane recyklingowi.
- 4) Zmniejszenie udziału zmieszanych odpadów komunalnych w całym strumieniu zbieranych odpadów (zwiększenie udziału odpadów zbieranych selektywnie).
- 5) Zwiększenie udziału odzysku, w szczególności recyklingu odniesieniu do szkła, metali, tworzyw sztucznych oraz papieru i tektury, jak również odzysku energii z odpadów zgodnego z wymogami ochrony środowiska.

- 6) Zwiększenie ilości zbieranych selektywnie odpadów niebezpiecznych występujących w strumieniu odpadów komunalnych.
- 7) Zmniejszenie ilości odpadów ulegających biodegradacji unieszkodliwianych przez składowanie.
- 8) Zaprzestanie składowania odpadów ulegających biodegradacji selektywnie zebranych.
- 9) Zaprzestanie składowania zmieszanych odpadów komunalnych bez przetworzenia.
- 10) Likwidacja miejsc nielegalnego składowania odpadów komunalnych.

Jednym z celów szczegółowych jest objęcie wszystkich właścicieli nieruchomości, na których zamieszkują mieszkańcy systemem selektywnego zbierania odpadów komunalnych.

Zapisy projektu planu nie wpływają negatywnie na dążenie do osiągnięcia ww. celów *Planu Gospodarki Odpadami Województwa Podlaskiego na lata 2016-2022*.

1.2.7. Program ochrony środowiska dla miasta Białystok na lata 2021–2024 z perspektywą na lata 2025-2028

Program ochrony środowiska dla miasta Białystok na lata 2021-2024 z perspektywą na lata 2025-2028 jest dokumentem planowania strategicznego, zawierającym cele i kierunki polityki w zakresie ochrony środowiska, prowadzonej przez miasto Białystok i określającym wynikające z nich działania.

Nadrzędnym celem polityki ochrony środowiska na lata 2021 – 2024 jest dążenie do: „Zrównoważonego i trwałego rozwoju miasta Białystok, w którym środowisko przyrodnicze i jego ochrona mają znaczący wpływ na przyszły charakter tego obszaru i równocześnie wspierają jego rozwój gospodarczy i społeczny poprzez poprawę jego stanu, ładu przestrzennego i rozwój infrastruktury ochrony środowiska”. Cele i kierunki interwencji stanowią zestaw pożądaných (wskazywanych) kierunków do realizacji lub zaniechania, mających w efekcie poprawić stan jakości środowiska, zachować lub ochronić wartościowe komponenty środowiska i dać narzędzie do racjonalnego korzystania ze środowiska.

Tabela 1 Cele Programu ochrony środowiska dla miasta Białystok powiązane z projektem planu

Obszar interwencji	Cel strategiczny w latach 2021-2024 Kierunek interwencji
Ochrona klimatu i jakości powietrza	Osiągnięcie dobrej jakości powietrza i jakości życia mieszkańców – dążenie do osiągnięcia dopuszczalnych i docelowych poziomów zanieczyszczeń powietrza - Poprawa efektywności energetycznej w sektorze publicznym, w tym termomodernizacja i wymiana oświetlenia; - Rozbudowa systemu dróg dla rowerów i innej infrastruktury rowerowej, promocja ruchu rowerowego; - Planowanie przestrzenne służące poprawie jakości powietrza;
Zagrożenia hałasem	Ochrona mieszkańców przed nadmiernym oddziaływaniem hałasu - Ograniczenie oddziaływania hałasu komunikacyjnego i kolejowego; - Ograniczenie uciążliwości zakładów przemysłowych; Osiągnięcie dobrego stanu klimatu akustycznego, bez przekroczeń dopuszczalnych norm hałasu - Uwzględnianie w planach zagospodarowania przestrzennego zagadnienia ochrony środowiska przed hałasem;
Pola elektromagnetyczne	Ochrona mieszkańców przed nadmiernym oddziaływaniem pól elektromagnetycznych

	- Uwzględnianie w planach zagospodarowania przestrzennego zagadnienia pól elektromagnetycznych;
Gospodarowanie wodami	Osiągnięcie i utrzymanie dobrego stanu wód powierzchniowych oraz ochrona jakości wód podziemnych i racjonalizacja ich wykorzystania, ochrona przed powodzią, suszą i deficytem wody - Poprawa jakości wód powierzchniowych i podziemnych;
Gospodarka wodno-ściekowa	Zapewnienie zrównoważonego systemu gospodarki wodno-ściekowej - Zapewnienie odpowiedniej jakości wody pitnej poprzez modernizację zbiorowego systemu uzdatniania i dystrybucji wody; - Rozwój i modernizacja zbiorowego systemu odprowadzania i oczyszczania ścieków komunalnych; - Zwiększenie retencji wodnej i gruntowej w celu ochrony terenów zabudowanych przed podtopieniami;
Gleby	Ochrona i zapewnienie właściwego sposobu użytkowania powierzchni ziemi - Przeciwdziałanie zanieczyszczeniu powierzchni ziemi; - Zapobieganie degradacji gleb.
Gospodarka odpadami i zapobieganie powstawaniu odpadów	Zapewnienie zrównoważonego systemu gospodarki odpadami - Doskonalenie systemu gospodarki odpadami zgodnego z hierarchią postępowania z odpadami w szczególności systemu selektywnej zbiórki odpadów komunalnych z obszaru miasta; - Poprawa jakości środowiska;
Zasoby przyrodnicze	Zachowanie istniejącego dziedzictwa przyrodniczego - Opieka nad pomnikami przyrody oraz monitorowanie ich stanu; Zapewnienie właściwej struktury i jakości terenów zieleni - Ochrona istniejących terenów zieleni wraz z utrzymaniem ich w należytym stanie; - Zwiększenie bioróżnorodności i walorów przyrodniczych w parkach i na skwerach;
Zagrożenia poważnymi awariami	Doskonalenie systemu ochrony mieszkańców i środowiska przed skutkami poważnych awarii - Zapewnienie warunków do skutecznego usuwania skutków zagrożeń środowiska; - Bezpieczny transport materiałów niebezpiecznych;
Edukacja ekologiczna	Podniesienie stanu świadomości ekologicznej mieszkańców. Kształtowanie postaw proekologicznych - Udostępnianie informacji o środowisku zgodnie z ustawą dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

1.2.8. Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Podlaskiego

Polityka przestrzennego zagospodarowania województwa realizuje cele określone dla jego przestrzeni i współpracy transgranicznej w: *Koncepcji Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030* i powiązanych z nią krajowych strategiach rozwoju (DSRK 2030, ŚSRK 2020, KSRR 2020) oraz Strategii Rozwoju Województwa Podlaskiego do roku 2020 i powiązanych z nią cząstkowych dokumentach strategicznych. Cele te oraz realizujące je zasady i kierunki działań wynikają z uwarunkowań zagospodarowania oraz uwzględniają wnioski zgłoszone do *Planu* przez samorzady województw sąsiadujących, organy samorządu powiatowego i gminnego.

Celem strategicznym polityki przestrzennej zagospodarowania województwa podlaskiego jest: „Zrównoważone zagospodarowanie przestrzeni województwa podlaskiego, sprzyjające rozwojowi społeczno-gospodarczemu, spójności społecznej i terytorialnej, konkurencyjności oraz wykorzystaniu potencjału przyrodniczego, kulturowego i położenia przygranicznego”.

Zapewnienie realizacji celu strategicznego wymaga skupienia działań podmiotów publicznych na wybranych elementach zagospodarowania i wyodrębnionych terytoriach poprzez cele cząstkowe, do których należą:

- Cel 1. Zwiększenie konkurencyjności miejskich obszarów funkcjonalnych ośrodków – wojewódzkiego Białegostoku, subregionalnych Łomży i Suwałk oraz powiatowych w zakresie jakości: infrastruktury funkcji ponadlokalnych publicznych, potencjału gospodarczego, powiązań funkcjonalnych zewnętrznych i struktur przestrzennych zagospodarowania,
- Cel 2. Wzmocnienie spójności województwa w procesie zrównoważonego terytorialnie rozwoju i modernizacji zagospodarowania przestrzennego obszarów wiejskich z wykorzystaniem ich potencjału wewnętrznego, specjalizacji regionalnej i położenia przygranicznego,
- Cel 3. Poprawa dostępności terytorialnej zewnętrznej i wewnętrznej województwa podlaskiego, poprzez rozwój infrastruktury transportowej, ze zmniejszeniem kosztów środowiskowych, oraz telekomunikacyjnej i teleinformatycznej,
- Cel 4. Osiągnięcie i utrzymanie wysokiej jakości środowiska przyrodniczego województwa, w tym sieci ekologicznej, walorów dziedzictwa kulturowego i krajobrazowych oraz racjonalne użytkowanie ich zasobów,
- Cel 5. Zwiększenie odporności struktury przestrzennej województwa na zagrożenia bezpieczeństwa energetycznego, naturalne i awariami przemysłowymi oraz zdolności obronnych i ochronnych.

Zasady ogólne polityki przestrzennej województwa podlaskiego mają charakter stały i dotyczą wszelkich form działalności w przestrzeni:

- 1) Ustrojowa zasada zrównoważonego rozwoju - oznaczająca taki rozwój społeczno-gospodarczy, w którym następuje integrowanie działań politycznych, gospodarczych i społecznych z zachowaniem równowagi przyrodniczej oraz trwałości podstawowych procesów przyrodniczych, w celu zagwarantowania możliwości zaspokojenia podstawowych potrzeb poszczególnych społeczności oraz obywateli zarówno współczesnego pokolenia, jak i przyszłych pokoleń. Wynikają z niej następujące zasady planowania publicznego:
 - zasada racjonalności ekonomicznej,
 - zasada preferencji regeneracji,
 - zasada przezorności ekologicznej,
 - zasada kompensacji ekologicznej,
- 2) Funkcjonowanie zintegrowanego systemu rozwoju zapewniają:
 - zasada hierarchiczności celów,
 - zasada dynamicznego strefowania,
 - zasada partycypacji społecznej,
 - zasada harmonijnego wpisania dziedzictwa kulturowego w struktury przestrzenne,
 - zasada odchodzenia od monofunkcyjności przeznaczenia terenu,
 - zasada poprawy funkcjonowania struktur i układów przestrzennych,
 - zasada tworzenia rezerw terenowych.

1.2.9. Krajowy program oczyszczania ścieków komunalnych

Celem *Krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych* przez realizację ujętych w nim inwestycji, jest ograniczenie zrzutów niedostatecznie oczyszczanych ścieków, a co za tym idzie ochrona środowiska wodnego przed ich niekorzystnymi skutkami. *KPOŚK* została opracowana zgodnie z art. 5 ust. 2 dyrektywy 91/271/EWG, który zobowiązuje do stosowania podwyższonego usuwania biogenów na wszystkich oczyszczalniach ścieków w aglomeracjach powyżej 10 000 RLM.

Białystok został uznany za aglomerację priorytetową dla wypełnienia wymogów Traktatu Akcesyjnego. Aglomeracja (wg Prawa wodnego) oznacza teren, na którym zaludnienie lub działalność gospodarcza są wystarczająco skoncentrowane, aby ścieki komunalne były zbierane i przekazywane do oczyszczalni ścieków komunalnych.

Część obszaru aglomeracji nie obsługiwana systemem kanalizacyjnym powinna mieć wg *KPOŚK* zapewnione odprowadzenie i oczyszczanie ścieków przy wykorzystaniu systemów indywidualnych na odpowiednim poziomie ochrony środowiska.

Kolejne aktualizacje *KPOŚK* (w 2005 r., 2010 r., 2011 r., 2016 r., 2017 r. i 2022 r.) dotyczyły głównie weryfikacji wykazu aglomeracji oraz planowanych inwestycji w zakresie ich wyposażenia w systemy kanalizacji zbiorczej oraz oczyszczalnie ścieków.

Wnioski z *Prognozy oddziaływania na środowisko* wskazują, że realizacja celów *KPOŚK* jest przyjazna środowisku ze względu na zamierzenia i bezpośrednią realizację wymagań ochrony środowiska, poprzez np. zwiększenie dostępności usług kanalizacyjnych (m.in. rozbudowa sieci kanalizacyjnej) i poprawę warunków sanitarnych ludności.

1.2.10. Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły

Najważniejszym przesłaniem Ramowej Dyrektywy Wodnej (RDW) jest ochrona zasobów wodnych dla przyszłych pokoleń. *II aktualizacja Planu Gospodarowania Wodami na obszarze dorzecza Wisły* stanowi wypełnienie zobowiązań wynikających z postanowień Ramowej Dyrektywy Wodnej w zakresie cyklicznej (sześcioletniej) aktualizacji planów gospodarowania wodami. *IlaPGW na obszarze dorzecza Wisły* jest głównym dokumentem planistycznym w zakresie gospodarowania wodami na tym obszarze dorzecza. Stanowi on podstawę do podejmowania decyzji kształtujących stan zasobów wodnych na obszarze dorzecza i zasady gospodarowania nimi. Służy także koordynowaniu działań zmierzających do spełnienia celów RDW w zakresie osiągnięcia lub utrzymania co najmniej dobrego stanu wód oraz ekosystemów od wód zależnych, poprawy stanu zasobów wodnych, poprawy możliwości korzystania z wód, zmniejszenia ilości wprowadzanych do wód lub do ziemi substancji mogących negatywnie oddziaływać na wody. Priorytetem *IlaPGW na obszarze dorzecza Wisły* jest stworzenie w ekosystemach wodnych i od wód zależnych warunków, określonych w RDW, sprzyjających osiągnięciu celów środowiskowych wyznaczonych dla poszczególnych JCW oraz dla obszarów chronionych.

Cele środowiskowe dla części wód zostały oparte głównie na wartościach granicznych poszczególnych wskaźników fizyko-chemicznych, biologicznych i hydromorfologicznych określających stan ekologiczny wód powierzchniowych oraz wskaźników chemicznych świadczących o stanie chemicznym wody, odpowiadających warunkom osiągnięcia przez te wody dobrego stanu, z uwzględnieniem kategorii wód, wg rozporządzenia w sprawie sposobu klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych.

Dla jednolitych części wód, będących obecnie w bardzo dobrym stanie/potencjale ekologicznym, celem środowiskowym jest utrzymanie tego stanu/potencjału. Dla naturalnych części wód celem jest osiągnięcie co najmniej dobrego stanu ekologicznego, dla silnie

zmienionych i sztucznych części wód – co najmniej dobrego potencjału ekologicznego. Ponadto, w obydwu przypadkach, w celu osiągnięcia dobrego stanu/potencjału konieczne jest dodatkowo utrzymanie co najmniej dobrego stanu chemicznego.

Omawiany obszar znajduje się w zlewni Dolistówki, współtworzącej zlewnię rzeki Białej. Przepływającą poza granicami projektu planu rzekę Białą należy postrzegać przez pryzmat Ramowej Dyrektywy Wodnej, która dla wszystkich wód na obszarze Unii Europejskiej wyznaczyła cele środowiskowe. Biała została zakwalifikowana jako silnie zmieniona część wód (SZCW); oznacza to, że charakter JCWP został znacznie zmieniony na skutek fizycznego oddziaływania człowieka. W praktyce oznacza to konieczność dbania o dobre parametry fizyko-chemiczne wód rzeki Białej oraz poprawę jej warunków hydromorfologicznych, tj. kształt koryta lub drożność, które upodobniają go do rzeki naturalnej.

Według *Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły* rzeka Biała jest uważana za potok nizinny piaszczysty (wg typologii JCWP) o kodzie PLRW2000172616899. Celem środowiskowym dla niej jest uzyskanie dobrego potencjału ekologicznego oraz dobrego stanu chemicznego. W *Planie* tym z 2011 r. zauważono, że jest zagrożone dla rzeki Białej osiągnięcie ww. celów środowiskowych dla JCWP, dlatego też w aktualizacji w 2016 r. ze względu na występującą presję komunalną i niską emisję w zlewni JCWP przedłużono termin osiągnięcia jej dobrego stanu do 2027 r. W *IlaPGW* zalecono z kategorii działań – poprawę warunków hydromorfologicznych rzek i potoków i wskazano w nim grupę działań – poprawę stanu elementów hydromorfologicznych w zakresie spełnienia celów środowiskowych.

Analizowany teren znajduje się w obszarze JCWPd o kodzie PLGW200052, z monitoringu określono dobry stan ilościowy i dobry stan chemiczny (zgodnie z oceną stanu na 2019 r.). Celem środowiskowym dla ww. JCWPd jest dalsze utrzymanie dobrego stanu ilościowego i chemicznego; ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych wg aktualizacji *Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły* jest niezagrażona.

2. INFORMACJE O METODACH ZASTOSOWANYCH PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY

Prognozę oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Piasta I w Białymstoku w rejonie ulic Bolesława Chrobrego i Skorupskiej wykonano na podstawie art. 17 pkt 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U z 2023 r. poz. 977 z późn. zm.) oraz art. 46 ust. 1 i art. 51 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2023 r. poz. 1094 z późn. zm.).

Zakres i stopień szczegółowości informacji zawartych w prognozie do projektu planu został uzgodniony na podstawie art. 53 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Białymstoku (znak: WPN.411.1.47.2020.AR z dnia 9.12.2020 r.) oraz Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym w Białymstoku (Opinia nr 185/NZ/20 z dnia 7.12.2020 r.).

Zakres terytorialny opracowania obejmuje teren projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w granicach określonych Nr XXVI/411/20 Rady Miasta

Białystok z dnia 22 czerwca 2020 r. i tereny sąsiednie w obszarze, na którym mogłyby skutkować realizacja ustaleń tego projektu planu.

Stan środowiska omawianego terenu i zagrożenia wynikające z realizacji ustaleń projektu planu przedstawiono w formie graficznej (załącznik 1 i załącznik 2) oraz opisowej, zawartej w niniejszym opracowaniu.

Szczególną uwagę zwrócono na następujące zagadnienia:

- 1) dostosowanie funkcji, struktury i intensywności zagospodarowania przestrzennego do uwarunkowań przyrodniczych,
- 2) zapewnienie trwałości podstawowych procesów przyrodniczych,
- 3) zapewnienie warunków odnawialności zasobów środowiska,
- 4) eliminowanie lub ograniczanie zagrożeń i negatywnego oddziaływania na środowisko (w tym na zdrowie ludzi),
- 5) lokalne walory środowiska, w tym na zachowanie przestrzeni międzyblokowych w postaci terenów zieleni (o funkcji przyrodniczej, rekreacyjnej, wypoczynkowej, społecznej).

Celem opracowania prognozy oddziaływania na środowisko jest identyfikacja i przewidywanie oddziaływania zamierzeń o implikacjach środowiskowych na zdrowie ludzi oraz na środowisko biogeofizyczne, a co za tym idzie zinterpretowanie i skuteczne przekazanie informacji o tych oddziaływaniach. Prognoza zawiera możliwie wyczerpujące opisanie środowiska w jego złożoności oraz przewidywania jego zmian spowodowanych oddziaływaniem wprowadzonych doń nowych czynników. W trakcie prognozowania uwzględnia się wszystkie poziomy powiązań między przyczynami i skutkami (w tym wtórnymi) oraz proponuje działania zaradcze i korekcyjne. Zadaniem prognozy jest ocena całościowa i obiektywna przedmiotowego terenu.

Do oceny interakcji między człowiekiem a środowiskiem, w prognozie oddziaływania na środowisko zastosowano głównie metodę analityczno-porównawczą. Do zbadania stanu środowiska wykorzystano materiały archiwalne uzupełnione i zaktualizowane na podstawie bezpośrednich badań terenowych w październiku 2020 r. oraz marcu 2022 r.

3. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTU PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA

Aby kontrolować praktyczne skutki zmian zachodzących w zagospodarowaniu przestrzennym Białegostoku, zarówno z punktu widzenia ich zgodności z ustaleniami zawartymi w projekcie planu, jak i ich potencjalnego wpływu na środowisko przyrodnicze oraz implementacji zaleceń i sugestii zawartych w niniejszej prognozie, niezbędne jest prowadzenie systemu monitorowania planu, czyli sprawdzania postępów z jego realizacji. Monitoring powinien umożliwić korygowanie działań, które nie przynoszą planowanych efektów i rezultatów, reagowanie na zmiany sytuacji w mieście.

Monitoring skutków realizacji ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Piasta I w Białymstoku w rejonie ulic Bolesława Chrobrego i Skorupskiej prowadzony będzie w ramach analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym dokonywanej zgodnie z art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym przez Prezydenta Miasta uwzględniającej m.in. prowadzone na bieżąco rejestry wydanych pozwoleń na budowę, rejestry obiektów oddanych do użytku, zestawienia rozbiórek obiektów oraz wydanych zezwoleń na realizację dróg.

Na podstawie artykułu 32 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, co najmniej raz w kadencji Prezydent Miasta przekazuje Radzie Gminy wyniki analiz. Zostaną one poszerzone o ocenę skutków realizacji ustaleń wszystkich obowiązujących planów. Jednym z narzędzi, które posłużą do ww. analizy będzie ortofotomapa Białegostoku.

4. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO

Ze względu na przyjęte zagospodarowanie terenu objętego projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Piasta I w Białymstoku w rejonie ulic Bolesława Chrobrego i Skorupskiej oraz mogące powstać zamierzenia inwestycyjne z realizacji jego ustaleń, nie stwierdza się wystąpienia możliwości transgranicznego oddziaływania na środowisko.

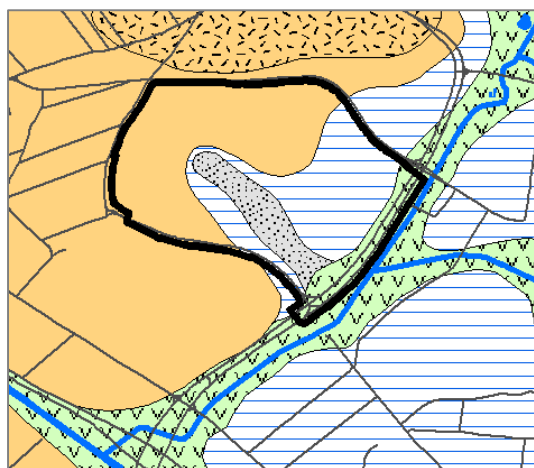
5. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA ORAZ POTENCJALNE ZMIANY TEGO STANU W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU

5.1. Istniejący stan środowiska w obszarze objętym projektem planu

Budowa geologiczna, geomorfologia oraz powierzchnia terenu

W szerszym układzie przyrodniczym, teren objęty opracowaniem położony jest na Nizinie Północnopodlaskiej i w całości należy do zachodniej części mezoregionu Wysoczyzny Białostockiej. Budulcem pokrywy glebowej są utwory czwartorzędowe zlodowacenia środkowopolskiego. Rzędne terenu wahają się od ok. 132,7 m n.p.m. w obszarze doliny Dolistówki (ul. Piastowska) do ok. 142,7 m n.p.m. w rejonie skrzyżowania ul. Piasta i Skorupskiej.

Na podst. map opracowanych przez W. Kwiatkowskiego (Geomorfologia i Geologia) w 2004 r. widoczne jest (rys. 6), że północną i zachodnią część obszaru opracowania zajmuje wysoczyzna moreny dennej złożona z gliny zwałowej, zaś w części wschodniej i południowej dominuje równinne dno niecki wytopiskowej złożone z piasków, żwirów, mułków, glin wytopiskowych na glinach. Ulicę Piastowską zlokalizowano w zasięgu tarasu zalewowego, dnie doliny i rozlewisk (piaski humusowe i namuły dolin i zagłębień okresowo przepływowych). Od morfologicznej doliny rzecznej odchodzi w kierunku północno-zachodnim dolinka i niecka denudacyjna oraz erozyjna wytworzona z piasków, żwirów, mułków i glin deluwialnych.

FORMY RZEŻBY POCHODZENIA LODOWCOWEGO
I FORMY UTWORZONE W STREFIE MARTWEGO LODU

- Wysoczyzna moreny ablacyjnej
- Wysoczyzna moreny dennej
- Równinne dna niecek wytopiskowych

FORMY POCHODZENIA RZECZNEGO

- Tarasy zalewowe, dna dolin i rozlewisk

FORMY POCHODZENIA DENUDACYJNEGO I EROZYJNEGO

- Dolinki i niecki denudacyjne oraz erozyjne

Rysunek 6 Charakterystyka form geomorfologicznych w obszarze objętym projektem mpzp

źródło: Opracowanie na podst. mapy pt. Geomorfologia (Kwiatkowski i n., 2004)

W *Ekofizjografii Białegostoku* (2011, 2012) na mapie stanowiącej kompilację arkuszy Szczegółowej Mapy Geologicznej Polski 1 : 50 000, arkuszy Białystok (Kmieciak 2004) i Wasilków (Laskowski 2002) zauważa się, że północną i zachodnią część obszaru opracowania zajmuje głównie wysoczyzna moreny dennej złożona z gliny zwałowej, zaś w części wschodniej i częściowo centralnej znajduje się zagłębienie wytopiskowe złożone z piasków, mułków i żwirów wytopiskowych, a w centralno-zachodniej – równina wodnołodowcowa wytworzona z piasków i żwirów wodnołodowcowych. Ulicę Piastowską zlokalizowano w zasięgu dna doliny rzecznej (piaski humusowe i namuły den dolinnych oraz zagłębień okresowo przepływowych), która rozchodzi się odnogą w kierunku północno-zachodnim.

Większość obszaru charakteryzuje się przepuszczalnością słabą (piaski drobne i słabogliniaste oraz piaski pylaste) z mniejszym udziałem przepuszczalności średniej (piaski średnio i gruboziarniste) we wschodniej części analizowanego terenu oraz przep. bardzo słabej (piaski gliniaste, pyły, gliny i ropy) w rejonie skrajnie zachodnim i północno-wschodnim.

Teren objęty projektem planu został przekształcony antropogenicznie, w wyniku realizacji układu komunikacyjnego i wprowadzanej zabudowy profile gleb zostały zniekształcone, dokonano także nasypów ziemi i gruzu. Z tego też względu obecnie grunty mogą posiadać zróżnicowaną przepuszczalność.

Wschodnia część w dolinie rzecznej stanowi teren o niekorzystnych warunkach fizjograficznych do zabudowy (wysoki poziom wód gruntowych). Wschodnia i częściowo centralna część stanowi teren o średnio korzystnych warunkach fizjograficznych do zabudowy, z poziomem wody gruntowej od 1- 2 m p.p.t. oraz od 2- 4 m p.p.t. Północna i zachodnia część ma dobre warunki fizjograficzne do zabudowy, gdzie poziom wód gruntowych wynosi od 2- 4 m p.p.t.

warunki hydrogeologiczne

Biorąc pod uwagę podział hydrograficzny zlewni topograficznych zauważa się, że omawiany obszar znajduje się w zlewni Dolistówki, przynależącej do zlewni rzeki Białej (a następnie w kolejności: Supraśli, Narwi i Wisły). Spływ wód opadowych w przypowierzchniowych warstwach piaszczystych, na niezagospodarowanych gruntach, odbywa się zgodnie ze spadkiem terenu w kierunku południowo-wschodnim, ku przepływającej poza granicami planu Dolistówce. Z terenów utwardzonych, komunikacyjnych woda odprowadzana jest w sposób sztuczny, tzn. kierowana w odpowiedni sposób do studzienek, kolektorów by nie spowodować zakłóceń z korzystania z danej infrastruktury podczas nagłych opadów.

Powierzchnie dachów, ulic, chodników i wszystkie inne grunty pokryte sztuczną nawierzchnią cechują się całkowitym brakiem infiltracji, praktycznie cała woda opadowa i roztopowa jest szybko odprowadzana do kanalizacji deszczowej (obszar z dominacją odpływu powierzchniowego). Wśród zwartej zabudowy osiedlowej, udział drobnych powierzchni chłonnych w postaci trawników, zieleńców, grup i szpalerów drzew mają możliwość częściowego spowolnienia odpływu i zatrzymania wody w glebie (tereny z dominacją odpływu powierzchniowego i podziemnego). Tereny z dominacją procesu intercepcji występują w obrębie terenów zurbanizowanych oraz na niezabudowanych obszarach, zieleńcach. Przechwytywana przez rośliny woda przyczynia się do spowolnienia obiegu wody.

W wyniku zabudowy zlewni zmniejsza się powierzchnia chłonna, zdolna do retencjonowania wody i kierowania jej do odpływu podziemnego za pośrednictwem wód gruntowych. Projektowany system kanalizacji deszczowej będzie szybko wyprowadzał wody ze zlewni.

Warunki gruntowo-wodne terenu są ściśle związane z budową geologiczną i hydrograficzną. Na prawie całym analizowanym obszarze głębokość występowania pierwszego poziomu wody od powierzchni terenu kształtuje się od 2-4 m p.p.t. We wschodniej części poziom ten kształtuje się na poziomie od 1 -2 m p.p.t oraz w samej dolinie rzecznej od 0- 1 m p.p.t. Poziom wód gruntowych może ulegać okresowym wahaniom w zależności od pory roku oraz ilości opadów atmosferycznych.

Przebiegająca przez południowo-wschodnią część opracowania dolina Dolistówki została przekształcona antropogenicznie, w wyniku realizacji ulicy Piastowskiej. Realizacja układu komunikacyjnego zaburzyła drożność tego lokalnego korytarza ekologicznego.

Teren opracowania znajduje się na gruntach o średnim stopniu zagrożenia wód podziemnych, są to grunty o słabej izolacji z obecnością ognisk zanieczyszczeń w strefie całego miasta. Jakość wód podziemnych w głównym użytkowym poziomie wodonośnym jest średnia – woda wymaga prostego uzdatniania. Ponadto zachodnia część omawianego terenu znajduje się w zasięgu obszaru, na którym wskaźniki jakości wody przekraczają wymagania dla wód pitnych pod względem zawartości manganu.

Obszar objęty projektem mpzp jest położony w strefie leja depresyjnego. Jest to obszar, w którym wskutek odwodnienia nastąpiło obniżenie zwierciadła wód podziemnych pierwszego poziomu.

Dolistówka, przepływająca za południowo-wschodnią granicą terenu opracowania, uchodzi do rzeki Białej. Rzekę Białą należy postrzegać przez pryzmat Ramowej Dyrektywy Wodnej, która dla wszystkich wód na obszarze Unii Europejskiej wyznaczyła cele środowiskowe. Biała została zakwalifikowana jako silnie zmieniona część wód (SZCW); oznacza to, że charakter JCWP został znacznie zmieniony na skutek fizycznego oddziaływania człowieka. W praktyce oznacza to konieczność dbania o dobre parametry fizyko-chemiczne wód rzeki Białej oraz poprawę jej warunków hydromorfologicznych, tj. kształt koryta lub drożność, które upodobią go do rzeki naturalnej. Ogólna ocena stanu wód Białej jest od

wielu lat zła, na co ma wpływ wielkość oddziaływania aglomeracji i mały przepływ naturalny wód w stosunku do ilości odprowadzanych, dobrze oczyszczonych ścieków. W ocenie jakości uwidacznia się zły stan ekologiczny rzeki oraz wpływ związków biogenych powodujących eutrofizację wód.

Według *Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły* rzeka Biała jest uważana za potok nizinny piaszczysty (wg typologii JCWP) o kodzie PLRW2000172616899. Celem środowiskowym dla niej jest uzyskanie dobrego potencjału ekologicznego oraz dobrego stanu chemicznego. W *Planie* tym z 2011 r. zauważono, że jest zagrożone dla rzeki Białej osiągnięcie ww. celów środowiskowych dla JCWP, dlatego też w aktualizacji w 2016 r. ze względu na występującą presję komunalną i niską emisję w zlewni JCWP przedłużono termin osiągnięcia jej dobrego stanu do 2027 r.

Dolistówka znajduje się w obszarze, który wg typologii JCW oznaczony jest kodem PLRW2000172616899.

Analizowany teren znajduje się w obszarze JCWPd o kodzie PLGW200052, z monitoringu określono dobry stan ilościowy i dobry stan chemiczny. Celem środowiskowym dla ww. JCWPd jest dalsze utrzymanie dobrego stanu ilościowego i chemicznego; ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych wg aktualizacji *Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły* jest niezagrażona.

Omawiany obszar znajduje się w znacznej odległości od Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 218 – Pradolina rzeki Supraśl.

Teren objęty opracowaniem nie znajduje się w obszarach zagrożonych powodzią od rzeki Supraśl wyznaczonych na mapach zagrożenia powodziowego opracowanych przez Krajowy Zarząd Gospodarki Wodnej w 2015 r.

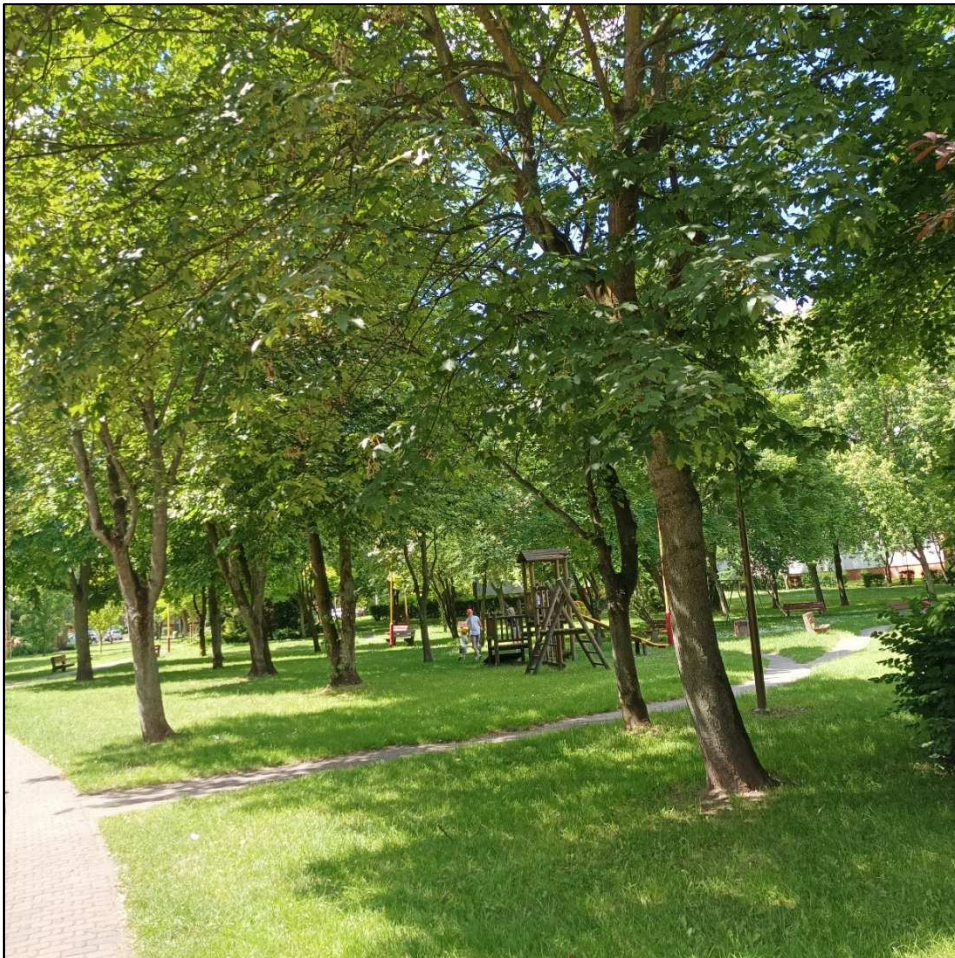
szata roślinna

Osiedle Piasta I zawarte w obszarze projektu planu miejscowego jest terenem zasobnym w zieleni towarzyszącą zabudowaniom, m.in. duży udział dojrzałych, zdrowych drzew o dobrym pokroju, dużej powierzchni ulistnienia (klony, jesiony, lipy, brzozy, wierzby) wraz z krzewami (zdj. 2, 3a-3d). Pomiędzy budynkami są nawierzchnie trawiaste, poddawane procesom koszenia i pielęgnacji. Niewiele jest dzisiaj współczesnych osiedli mieszkaniowych z tak dużym udziałem zieleni stanowiącej potencjał do wykorzystania w zagospodarowaniu i rekreacji dzieci i osób starszych.

Wzdłuż ulic otaczających teren objęty opracowaniem występują szpalery dojrzałych drzew i krzewów wzdłuż ciągów pieszych i pieszo-rowerowych. Szpalery te podczas upałów dają cień i wpływają korzystnie na mikroklimat i uwilgotnienie w ich sąsiedztwie. Ponadto zieleni (wysoka i nawierzchnia trawiasta) zlokalizowana przy ulicach o dużym natężeniu ruchu wspomaga wychwytywanie zanieczyszczeń ze spalania paliw w ruchu komunikacyjnym.

Zdjęcie 1a i 1b Obudowa ciągów pieszych i pieszo-rowerowych szpalerami drzew i krzewów
(1a – przy ul. Bolesława Chrobrego, 1b – przy ul. Piastowskiej)
Fot. Elżbieta Drożdżał, 23.06.2022 r.

Zdjęcie 2 Wnętrza zieleni wykorzystywane rekreacyjnie
Fot. Elżbieta Drożdżał, 23.06.2022 r.

Zdjęcie 3a-3d Teren zieleni wewnątrz osiedla zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej
Fot. Elżbieta Drożdżał, 23.06.2022 r.

W południowo-wschodniej części analizowanego terenu zinwentaryzowano gatunek porostu - przylepki łuseczkowatej *Melanelia exasperatula* (Kwiatkowski i Gajko, 2011 r.).

Obszar objęty projektem planu znajduje się w III strefie wegetacji porostów, w której na korze drzew dominują gatunki porostów o plechach skorupiastych i proszkowatych (Kwiatkowski i Gajko 2012 za Matwiejuk 2007).

ochrona przyrody i powiązania przyrodnicze

Na styku granicy opracowania, w północno-zachodniej części (działka 1406/1, obręb 17 - Bojary) przy ul. Skorupskiej 34, znajduje się pomnik przyrody – dąb szypułkowy *Quercus robur* (zdj. 4). Pierśnica tego dębu wynosi 286 cm, a wysokość - 19 m. Drzewo jest w dobrej kondycji. Pomnik ten ustanowiono na podst. uchwały Nr XXV/383/16 Rady Miasta Białystok z dnia 5 października 2016 r. w sprawie ustanowienia pomników przyrody ze zmieniającą ją

uchwałą Nr XIV/212/19 Rady Miasta Białystok z dnia 23 września 2019 r. Pomnikowi przyrody nadano nazwę własną – „Mieszko” na podst. uchwały Nr LX/840/22 Rady Miasta Białystok z dnia 26 września 2022 r.

Zdjęcie 4 Pomnik przyrody - dąb szypułkowy *Quercus robur* przy ul. Skorupskiej 34
źródło: Elżbieta Drożdżał, 23.06.2022 r.

Realizacja ustaleń projektu planu miejscowego nie spowoduje negatywnych oddziaływań na rejon niezainwestowanej doliny Dolistówki oraz sąsiadujące tereny predysponowane wg opracowania ekofizjograficznego (2011) pod formy ochrony przyrody, np. użytki ekologiczne.

Teren objęty opracowaniem przylega za wschodnią granicą opracowania do obszaru podstawowego systemu przyrodniczego zawartego w *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Białegostoku*. Zachowanie systemu przyrodniczego miasta wpływa na ochronę walorów przyrodniczych, zapewniających prawidłowe funkcjonowanie przyrody, a także odpowiednie standardy życia ludzi w mieście. Realizacja ustaleń projektu mpzp nie wpłynie negatywnie na ciągłość przestrzenną przyrodniczej struktury miasta Białegostoku.

Na analizowanym terenie przebiegają wyznaczone w *Studium* łączniki systemu przyrodniczego. Są to tereny zieleni osiedlowej umożliwiające zachowanie ciągłości funkcjonalno-przestrzennej pomiędzy elementami obszarowymi systemu podstawowego

i wspomagającego, pełniące funkcje dróg zasilania, a także zwiększające oddziaływanie systemu przyrodniczego na tereny zurbanizowane.

Dolina Dolistówki częściowo ujęta w obszarze opracowania została poddana trwałym przekształceniom, jej rolę jako korytarza ekologicznego w skali miasta zmniejszono. Układ dolin stanowi bazę do migracji wielu gatunków roślin i zwierząt. Doliny rzeczne są – poza lasami – najbardziej wartościowym środowiskiem przyrodniczym, stanowiącym podstawę bytu bogatej grupy zbiorowisk roślinnych, chronionych gatunków roślin oraz organizmów zwierzęcych: owadów (motyli), ptaków, płazów, gadów i ssaków. Są to ostoje różnorodności biologicznej na terenie Białegostoku. W obrębie terenu opracowania w zasięgu doliny rzecznej, w której zlokalizowano ulicę Piastowską utrzymano powiązania za pomocą szpalerów drzew przydrożnych, zieleni komunikacyjnej oraz za pomocą zieleni osiedlowej pomiędzy ciągami pieszymi a zabudową mieszkaniową wielorodzinną zlokalizowaną w pobliżu tej ulicy. W ten sposób utrzymano powiązania ekologiczne z nieprzekształconymi terenami o dużej bioróżnorodności (znajdujące się poza opracowaniem), funkcjonalnie wzmocniono zdegradowany system przyrodniczy. Jest to pewnego rodzaju rekompensata spowodowana trwałym zainwestowaniem części doliny rzecznej, co doprowadziło do utraty jej charakterystycznych właściwości.

fauna

Na terenie objętym opracowaniem nie zinwentaryzowano (Chętnicki i in. 2011, Mirski i in. 2011) gatunków płazów, gadów, ssaków, ptaków i motyli. Mimo wszystko teren objęty opracowaniem jest schronieniem dla wielu gatunków drobnej fauny i awifauny ze względu na wysoki stopień zazielenienia osiedla. Kwitnące drzewa, krzewy oraz kwiaty korzystnie wpływają na liczebność owadów błonkoskrzydłych (pszczoł, trzmieli, motyli) w mieście.

jakość powietrza

Klasyfikacja strefy Aglomeracja Białystok (kod strefy PL2001), w której znajduje się miasto Białystok, uzyskana w ocenie jakości powietrza za 2021 rok (GIOŚ 2022) w odniesieniu do substancji w powietrzu ze względu na ochronę zdrowia ludzi przedstawia się następująco:

- z uwzględnieniem poziomów dopuszczalnych określonych dla dwutlenku siarki (SO₂), dwutlenku azotu (NO₂), tlenku węgla (CO), benzenu (C₆H₆), pyłu zawieszonego PM₁₀, ołowiu (Pb) w pyle zawieszonym PM₁₀ - klasa wynikowa A; dla pyłu zawieszonego PM_{2,5} – klasa wynikowa A1 (brak przekroczeń średniorocznego poziomu dopuszczalnego II fazy) oraz klasa A (brak przekroczeń poziomu dopuszczalnego I fazy),
- z uwzględnieniem poziomów docelowych określonych dla arsenu (As), kadmu (Cd), niklu (Ni), benzo(a)pirenu w pyle zawieszonym PM₁₀ - klasa wynikowa A,
- z uwzględnieniem poziomu docelowego i długoterminowego dla ozonu – odpowiednio klasa A i D1.

Ozon troposferyczny (przyziemny) jest zanieczyszczeniem wtórnym. Powstaje on w wyniku reakcji fotochemicznych tlenków azotu (spalanie paliw do celów komunikacyjnych i energetycznych) i lotnych związków organicznych (głównie nie spalone paliwo i rozpuszczalniki organiczne) i posiada zdolność przenoszenia się na duże odległości. Ozon jest silnym utleniaczem fotochemicznym, który powoduje poważne problemy zdrowotne, niszczy materiały i uprawy rolne. Narażenie człowieka na niewielkie podwyższone stężenia ozonu może prowadzić do reakcji zapalnych oczu, dróg oddechowych, a także zmniejszenia wydolności płuc. Jest powodem występowania objawów senności, bólu głowy i znużenia oraz powoduje spadek ciśnienia tętniczego krwi. Przy wyższych stężeniach występują objawy złego

samopoczucia, nasilają się bóle głowy, rośnie pobudliwość, zmęczenie i wyczerpanie, objawy apatii.

Porównanie wyników pomiarów benzo(a)pirenu w pyłe zawieszonym PM₁₀ z wielolecia 2012 - 2021 wskazuje na występowanie problemów z dotrzymywaniem obowiązujących standardów dla tego zanieczyszczenia w województwie podlaskim. Poziom docelowy dla benzo(a)pirenu zawartego w pyłe zawieszonym PM₁₀ został dotrzymany w strefie Aglomeracja Białostocka w 2016, 2018, 2019 i 2021 roku. W pozostałych latach odnotowano przekroczenia normowanych standardów. B(a)P mierzony w pyłe zawieszonym pochodzi głównie ze spalania paliw stałych do celów grzewczych, ze źródeł bytowo-komunalnych („niska” emisja). Charakteryzuje się on sezonowym rozkładem stężeń, które wyraźnie wzrastają w sezonie grzewczym.

W sezonie zimowym podwyższone stężenia pyłu zawieszonego PM₁₀ i PM_{2,5} oraz B(a)P można powiązać z emisją z systemów grzewczych, związaną z sektorem komunalno-bytowym. W okresie letnim wysokie stężenia pyłu zawieszonego, bliskie poziomowi dopuszczalnego lub powyżej, wskazują na udział komunikacji.

Nadmierne zapylenie jest szkodliwe dla zdrowia. Pyły stanowią poważny czynnik chorobotwórczy, ponieważ mogą powodować, np. podrażnienie naskórka i śluzówki, zapalenie górnych dróg oddechowych oraz wywoływać choroby alergiczne. Nie istnieje próg stężenia, poniżej którego negatywne skutki zdrowotne wynikające z oddziaływania pyłów na zdrowie ludzi nie występują.

klimat

Klimat Białegostoku jest dość surowy z wyraźnym wpływem kontynentalizmu, co przejawia się ostrymi zimami oraz gorętszymi i bardziej suchymi latami. Białystok charakteryzuje się klimatem wyraźnie chłodniejszym od innych dzielnic nizinnych. Średnia temperatura w 2021 r. wyniosła 7,5 °C (GUS 2022). Okres wegetacyjny trwa 200 - 210 dni. Średnie roczne prędkości wiatru wynoszą około 2,3 m/s. Średnia suma rocznych opadów atmosferycznych na terenie Białegostoku w pięcioleciu 2017 - 2021 wyniosła 683 mm (GUS 2018 – 2022). W przebiegu rocznym opady letnie przeważają nad zimowymi.

Cechy charakterystyczne dla klimatu terenów zurbanizowanych to: obniżenie wilgotności powietrza, zmniejszenie prędkości wiatru przy jednoczesnej tendencji do występowania miejsc o zwiększonej porywistości wiatru, zmniejszenie amplitudy temperatur dnia do nocy, utrwalanie się w okresie zimowym podwyższonej temperatury – w stosunku do temperatur na terenach podmiejskich.

Większość obszaru opracowania to tereny utrudniające przewietrzanie. Główną przeszkodą dla przepływu powietrza są budynki o określonej wysokości oraz zgrupowania roślinności wypełniające przestrzeń między nimi. Tereny te ograniczają poziomą wymianę powietrza oraz utrudniają przewietrzanie. Im zabudowa jest bardziej zwarta, tym kluczowy proces klimatyczny w mieście – przewietrzanie – będzie bardziej utrudniony.

Większe tereny zieleni w centralnej części opracowania poprawiają cyrkulację powietrza, dynamizują wymianę powietrza. Oddziaływanie takich terenów kontrastowych, z dużą ilością drzew i krzewów ma głównie charakter lokalny.

dziedzictwo kulturowe oraz zabytki

Obejmuje się ochroną budynek ujęty w wojewódzkiej ewidencji zabytków, oznaczony odpowiednio na rysunku planu, dom, ob. Dom Kultury Muzułmańskiej, drew. 1934 r. ul. Piastowska 13F.

Obejmuje się ochroną niezabytkowe budynki i zespoły budynków, oznaczone odpowiednio na rysunku planu:

- 1) przy ul. Piastowskiej 13, 13A, 13B,
- 2) przy ul. Piastowskiej 15, 15A, 15B,
- 3) przy ul. Piastowskiej 17, 19, 21, 23
- 4) przy ul. Mieszka I 8, 8A, 8B, 10,
- 5) przy ul. Mieszka I 2, 2/1, 2A,
- 6) przy ul. Piasta 50, 52,
- 7) przy ul. Bolesława Chrobrego 5A, 5B, 5C, 5D, 5G, 5H,
- 8) przy ul. Skorupskiej 28, 28/1, 30, 30/1, 32, 32/1, 34.

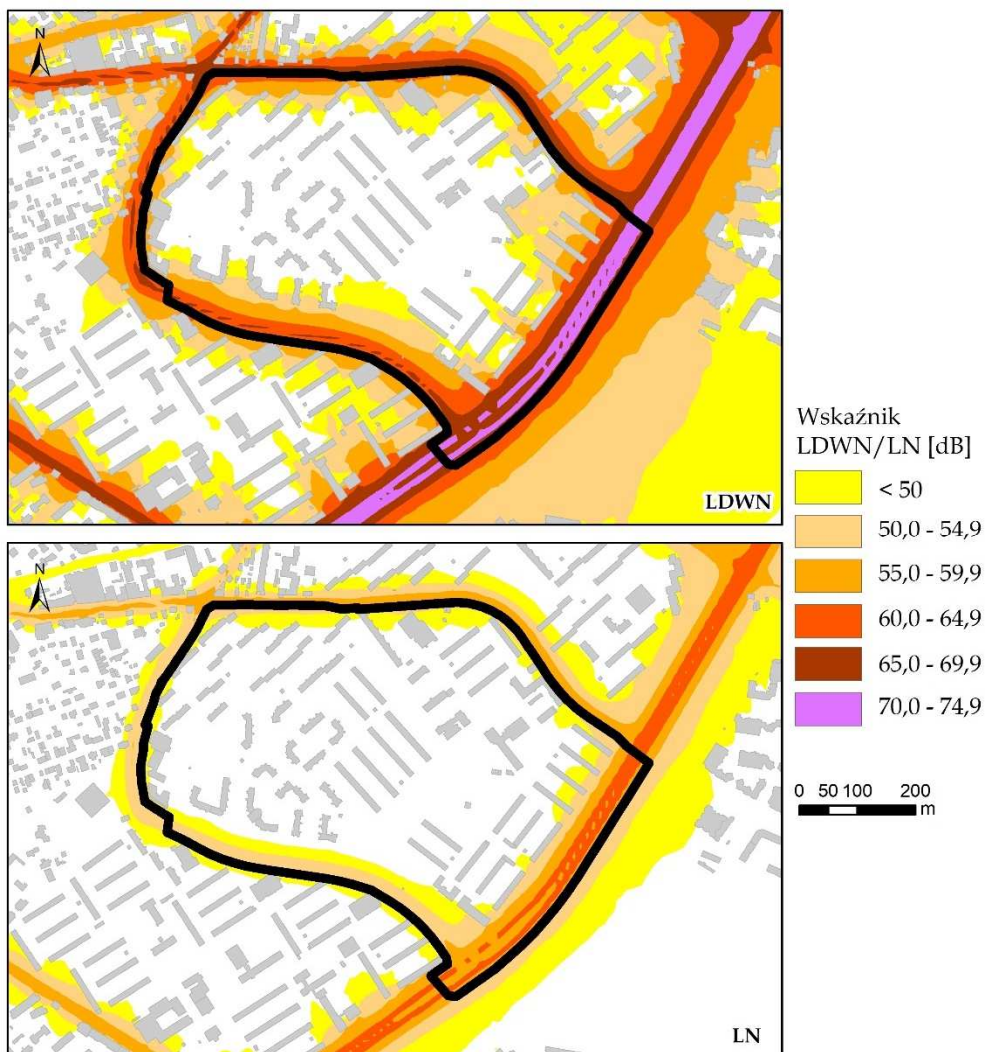
Obejmuje się ochroną niezabytkowy krzyż znajdujący się w obrębie terenu o symbolu 9ZP w projekcie mpzp, w pobliżu ulicy Bolesława Chrobrego. W odniesieniu do krzyża, ustala się zachowanie się ochronę widoku oraz ochronę konstrukcji, formy architektonicznej i materiału wykończenia obiektu. Dopuszcza się zmianę lokalizacji obiektu.

klimat akustyczny

Głównym źródłem hałasu na omawianym terenie, wg *Strategicznej mapy hałasu miasta Białystok* (2022 r.) jest ul. Piastowska, Mieszka I, Piasta, Bolesława Chrobrego oraz Skorupska (rys. 7). Na wspomnianej mapie akustycznej nie zdiagnozowano przekroczeń dopuszczalnego poziomu hałasu względem terenów wrażliwych akustycznie – zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej oraz placówek edukacyjnych. Na terenach przeznaczonym w projekcie mpzp pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną, mieszkaniowo-usługową oraz zieleń urządzonej max. poziom hałasu od ww. ulic występuje w zakresie do 65 dB w porze dziennej L_{DWN} w bliskim sąsiedztwie od jezdni (poziom dopuszczalny to 68 dB). Teren przeznaczony pod usługi z zakresu oświaty znajduje się w dogodnej lokalizacji pod względem akustycznym w osiedlu, hałas od skrzyżowania ul. Piastowskiej i ul. Mieszka I rozchodzi się na poziomie do max. 55 dB (poziom dopuszczalny to 64 dB). W projekcie mpzp nie są planowane przebiegi nowych dróg.

W porze nocnej L_N hałas komunikacyjny ulega zmniejszeniu, nie występują przekroczenia względem zabudowy wrażliwej.

Hałas komunikacyjny nie stanowi problemu względem przyszłego zagospodarowania terenu opracowania. W istniejących budynkach (pomimo braku położenia w strefie przekroczeń dopuszczalnego hałasu w środowisku od ulic) znajdujących się w pobliżu uciążliwych akustycznie dróg można zastosować rozwiązania konstrukcyjne wyciszające hałas lub zastosować odpowiednio kształtowaną roślinność w ich sąsiedztwie.

Rysunek 7 Imisja hałasu komunikacyjnego L_{DWN} i L_N w obszarze opracowania
źródło: Strategiczna mapa hałasu miasta Białystok, 2022 r.

Obszar objęty projektem planu znajduje się poza zasięgiem oddziaływania hałasu przemysłowego i kolejowego (*Strategiczna mapa hałasu miasta Białystok, 2022 r.*).

pozostałe informacje dotyczące zdrowia ludzi

W obecnym stanie zagospodarowania, na omawianym terenie nie występują stacje bazowe operatorów telefonii komórkowej. Najbliższa stacja bazowa znajduje się za wschodnią granicą opracowania, na wieży kościoła pw. Ducha Świętego przy ul. Sybiraków 2. Nie znajduje się on również w zasięgu znaczącego oddziaływania pól elektromagnetycznych od linii elektroenergetycznych wysokiego napięcia.

Średnie natężenia pola elektromagnetycznego na obszarze Białegostoku dla kategorii miast powyżej 200.000 mieszkańców wyniosło 0,73 V/m w 2021 roku. W żadnym z badanych punktów w obszarze miasta nie odnotowano przekroczeń dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych, najwyższą wartością uzyskaną w punkcie pomiarowym było 1,4 V/m (wartość dopuszczalna to 7 V/m). Pomiary wykonane w ramach stałej sieci monitoringowej w Białymstoku nie wykazały przekroczeń norm dopuszczalnych. Dopuszczalne poziomy pól elektromagnetycznych w środowisku uznaje się za dotrzymane w obszarze pomiarowym, gdy żadna z wartości wskaźnikowych W_{ME} (wskaźnik poziomu emisji pól elektromagnetycznych

dla miejsc dostępnych dla ludności dla składowej elektrycznej pola) nie przekracza wartości 1. Z przeprowadzonych badań w 2021 roku na terenie Białegostoku w żadnym punkcie pomiarowym wskaźnik WM_E nie przekroczył wartości 1 (najwyższa wartość to 0,1) (GIOŚ 2022).

5.2. Potencjalne zmiany stanu środowiska przy braku realizacji projektu planu

Pozostawienie przedmiotowego terenu bez obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego spowoduje, że nie będzie możliwe określenie zasad kształtowania polityki przestrzennej i sposobu postępowania w sprawach przeznaczania terenów na określone cele oraz ustalania zasad ich zagospodarowania i zabudowy (zgodnie z Art. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym).

Zgodnie z zapisami ustawowymi brak planu zagospodarowania przestrzennego może skutkować dla terenów nie posiadających mpzp, koniecznością zastosowania innych procedur – decyzje o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego i decyzje o warunkach zabudowy w celu prowadzenia polityki przestrzennej. Procedury te w bardzo ograniczonym zakresie uwzględniają problemy związane z kształtowaniem i ochroną środowiska przyrodniczego.

Zadaniem planowania przestrzennego jest zapewnienie utrzymania warunków równowagi przyrodniczej oraz racjonalna gospodarka zasobami środowiska.

6. STAN ŚRODOWISKA NA OBSZARACH OBJĘTYCH PRZEWIDYWANYM ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM

Realizacja postanowień projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego będzie miała oddziaływanie lokalne, ograniczające się do granic jego terenu, nie wpłynie negatywnie na obszary Natura 2000 (znajdujące się poza granicami miasta) oraz inne powierzchniowe formy ochrony przyrody położone najbliżej granic projektu planu, tj. w kierunku południowym Rezerwat Las Zwierzyniecki oraz w kierunku północnym Rezerwat Antoniuk, oba w odległości ok. 3 km) oraz drzewa będące pomnikami przyrody przy ul. Skorupskiej 34.

Teren ujęty w projekcie planu obejmuje w części południowo- wschodniej morfologiczną dolinę rzeczną. Dolina ta została przekształcona antropogenicznie w wyniku realizacji układu komunikacyjnego. Dalej za ul. Piastowską, poza granicą projektu planu przepływa Dolistówka, w której otoczeniu zaproponowano zgodnie z Ekofizjografią Białegostoku dwie formy ochrony. Najbliżej granicy opracowania jest to użytk ekologiczny florystyczny – łąki źródliskowe w okolicach ul. Wołyńskiej, które to zostały zdominowane przez źródłisko skrzypowe z bardzo liczną populacją kukułki krwistej. Oraz dalej przy ul. Wołyńskiej użytk ekologiczny faunistyczny.

Poza tym sąsiedztwo omawianego obszaru stanowi głównie zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna i jednorodzinna.

Dopuszczone na terenie usługowym w projekcie planu ewentualne przedsięwzięcia mogące zawsze lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko będą szerzej rozpatrzone przy wydaniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia. Podczas tej procedury uwzględni się wpływ danej inwestycji na poszczególne elementy środowiska i wyeliminowanie zagrożeń. Projekt planu

jest w tym względzie zbyt ogólny nie określając bliżej charakteru inwestycji i zastosowanej technologii.

7. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PLANU W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY Z DNIA 16 KWIEŹNIA 2004 R. O OCHRONIE PRZYRODY

Realizacja ustaleń projektu planu nie wpłynie negatywnie na obszary Natura 2000, najbliższe z nich są oddalone ok. 6 km od projektu planu w kierunku północnym: Puszcza Knyszyńska i Ostoja Knyszyńska (rys. 8). Należy nadmienić, że nie będą pod wpływem negatywnego oddziaływania zrealizowanych inwestycji w projekcie planu powierzchniowe formy ochrony przyrody na terenie Białegostoku (najbliżej granicy planu – w kierunku południowym Rezerwat Las Zwierzyniecki oraz w kierunku północnym Rezerwat Antoniuk, oba w odległości ok. 3 km) oraz drzewa będące pomnikami przyrody przy ul. Skorupskiej 34.

Na styku granicy opracowania, w północno-zachodniej części (działka 1406/1, obręb 17 - Bojary) przy ul. Skorupskiej 34, znajduje się pomnik przyrody – dąb szypułkowy *Quercus robur*. Pomnik ten ustanowiono na podst. uchwały Nr XXV/383/16 Rady Miasta Białystok z dnia 5 października 2016 r. w sprawie ustanowienia pomników przyrody ze zmieniającą ją uchwałą Nr XIV/212/19 Rady Miasta Białystok z dnia 23 września 2019 r.

Na podst. *Studium hydrograficznego doliny rzeki Białej z wytycznymi do zagospodarowania rekreacyjno-wypoczynkowego i elementami małej retencji (...)* zauważono, że reżim hydrologiczny kształtowany jest przez odprowadzanie wód deszczowych z terenów miejskich za pomocą sieci kanalizacyjnej. Stany i przepływy Białej charakteryzują się dużą zmiennością. Po wystąpieniu opadu reakcja zlewni jest bardzo szybka, zaś w okresach bezopadowych stany i przepływy Białej są bardzo niskie, po wystąpieniu opadów, szczególnie nawalnych wzrastają gwałtownie. Tak duża zmienność stanów i przepływów wody w Białej (a tym samym i mniejszych cieków) oraz szybkie tempo reakcji zlewni na opady wskazują na konieczność:

- podjęcia działań w zlewni prowadzących do zmniejszenia lub/i rozłożenia w czasie dopływów do koryta rzeki, szczególnie w trakcie opadów nawalnych,
- realizacji działań dla ograniczenia skutków występowania przepływów wezbraniowych.

Istotą polityki wodnej miasta powinno być usuwanie problemu nadmiernej koncentracji odpływu po opadach nawalnych ze względu na zwiększającą się powierzchnię terenów nieprzepuszczalnych. Działania powinny być prowadzone na całym obszarze zlewni rzeki Białej, zatem i analizowanego terenu opracowania. Utrzymanie powierzchni biologicznie czynnej przyczyni się do ograniczenia spływu powierzchniowego oraz zwiększenia czasu retencji wód opadowych. Można np. w prosty i bardzo tani sposób zatrzymać deszczówkę w zieleni, dobrze operując spadkiem terenu czy obniżając krawężniki. Również niewielkie zagłębienia w trawnikach czy rabatach pozwolą na wsiąkanie wód. Powierzchnie rozszczelnione, pokryte częściowo lub całkowicie roślinnością, zatrzymują wodę deszczową w miejscu opadu i umożliwiają roślinom jej późniejsze stopniowe wykorzystywanie. Ponadto zwiększają wilgotność powietrza i wpływają na mikroklimat, a także redukują opłaty za wodę wykorzystywaną do podlewania zieleni. Jednocześnie roślinność, zatrzymując wodę, zmniejsza spływ powierzchniowy, przez co maleje ryzyko podtopień niżej położonych terenów.

Przy realizacji ustaleń planu istniejące drzewa, grupy zieleni, nieuszczerbione powierzchnie przy zabudowie powinny zostać zachowane w jak największym stopniu. Istniejące pojedyncze drzewa i grupy zieleni powinny być wkomponowane w projektowane zagospodarowanie terenu. Drzewa predysponowane do zachowania zostały zaznaczone na mapie. Poza aspektami funkcjonalnymi, nie należy zapominać, że zieleń jest elementem estetyzującym i spajającym przestrzeń. Szpalery drzew i pojedyncze drzewa nie tylko tworzą dogodne korytarze do przemieszczania się w cieniu, ale także porządkują, rytmizują i dopełniają obszary między budynkami.

W ogólnym ujęciu urbanistycznym prywatne i publiczne tereny zieleni mogą łącznie tworzyć zielone łańcuchy. Które mogą pozytywnie wpływać na ogólną estetykę miasta, ale również na jego klimat i przyrodę. Niewątpliwie zieleń w mieście odgrywa bardzo ważną rolę, a jej obecność (lub jej brak) bezpośrednio wpływa na życie mieszkańców. Naszym obowiązkiem jest więc nie tylko dbać o istniejące tereny zieleni, ale również inicjować i wspierać powstawanie nowych, także tych najmniejszych. Drzewa przeciwdziałają miejskim wyspom ciepła, dają cień, obniżają temperaturę w upalne dni i oczyszczają powietrze. Warto je sadzić, chronić oraz o nie dbać. Drzewa pełnią niezwykle istotną funkcję w miastach. Oprócz samej funkcji estetycznej wpływają przede wszystkim na zwiększenie zdolności wchłaniania wody oraz jej magazynowania. Dzięki temu w przypadku ulewnych deszczów zmniejsza się ryzyko miejscowego podtapiania, a wchłonięta woda odparowuje. Duże drzewa produkują wielokrotność tlenu w porównaniu z młodymi okazami tego samego gatunku. Dlatego też, redukcja starodrzewia na rzecz młodych nasadzeń nie powoduje takiego samego efektu w postaci oddawania analogicznej ilości tlenu do środowiska. Drzewa sadzone w miastach powinny odgrywać o wiele ważniejsze role niż tylko upiększające przestrzeń miejską. Są częścią ważnej inwestycji w środowisko, zdrowie człowieka i ogólną jakość życia odwiedzających, pracujących oraz mieszkających w miastach.

8. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTU PLANU, ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS JEGO OPRACOWYWANIA

W trakcie opracowywania projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wzięto pod uwagę plany o zasięgu miejskim, wojewódzkim i krajowym, a także takie programy jak: *Programu ochrony powietrza dla aglomeracji białostockiej*, *Strategiczną mapę hałasu miasta Białystok*, *Program ochrony środowiska przed hałasem dla miasta Białegostoku* oraz dane wynikające z monitoringu środowiskowego.

Budowa innowacyjnej gospodarki z zachowaniem zasad zrównoważonego rozwoju jest wymogiem nowoczesnej *Polityki ekologicznej państwa 2030 (PEP2030)*. Zrównoważony rozwój oznacza stabilny wzrost gospodarczy powiązany z racjonalną gospodarką zasobami środowiskowymi i respektowaniem praw człowieka. Rolą polityki ekologicznej jest zapewnienie bezpieczeństwa ekologicznego państwa. Szczególne znaczenie w osiągnięciu celów polityki ekologicznej przypisane jest jednostkom samorządu terytorialnego. W ich gestii leży racjonalne planowanie zagospodarowania przestrzennego, które pomaga chronić ludność przed zanieczyszczeniami powietrza i hałasem, suszami i powodziami oraz stratami przez nie powodowanymi, jak również przyrodę przed nadmierną presją.

Użytkowanie zasobów przyrodniczych to prawo obywateli, a jednocześnie obowiązek władz publicznych, polegający na tym, aby zapewnić trwały dostęp do tychże zasobów przyszłym pokoleniom. Do najważniejszych wyzwań w dziedzinie ochrony środowiska należy zrównoważone, oszczędne i racjonalne gospodarowanie jego zasobami naturalnymi. Podejmowanie wysiłków na rzecz zapewnienia dostępu do tych zasobów następnym pokoleniom jest szczególnie istotne w świetle postępującej urbanizacji, która, tworząc bodźce dla rozwoju gospodarczego, będzie zwiększała presję na zasoby pożywienia, wody i energii.

Dla wspierania zrównoważonego rozwoju miast kluczowe znaczenie będzie mieć dalsze wdrażanie polityki w zakresie zrównoważonego planowania i projektowania przestrzeni miejskiej, w tym zapobieganie rozlewaniu się miast. Inteligentne mechanizmy planowania i zarządzania mogą wpływać na zachowania dotyczące mobilności, popychając je w kierunku bardziej zrównoważonych form transportu i zmniejszenia zapotrzebowania na transport. Mogą one również zwiększyć efektywność energetyczną budynków, zmniejszając presję na środowisko i jednocześnie poprawiając jakość życia człowieka. Dobrze zaplanowane obszary miejskie, zapewniające łatwy dostęp do naturalnych terenów zielonych, w tym zwłaszcza terenów nadrzecznych oraz umożliwiające tworzenie zielonej i błękitnej infrastruktury miejskiej, mogą dawać korzyści dla zdrowia i jakości życia człowieka, także łagodzić odczuwalne przez mieszkańców miast skutki zmian klimatu.

Zadaniem korytarzy i klinów napowietrzających jest wentylowanie miast. Mają one pompować świeże powietrze z zielonych obszarów do centrów miast, w tym do wysp ciepła. W tym celu potrzebne są wolne od zabudowy przestrzenie prowadzące z peryferii w głąb miasta. Naturalne – jak rzeki czy tereny zielone jednocześnie oczyszczające miejskie powietrze – lub sztuczne (jak tory kolejowe czy szerokie drogi). W związku z tym konieczne jest wprowadzenie zapisów ograniczających zabudowę korytarzy i klinów napowietrzających, korytarzy ekologicznych i dolin rzecznych, szczególnie w ośrodkach miejskich. Preferowaną formą ochrony akustycznej na terenach pełniących funkcje korytarzy i klinów napowietrzających powinny być nasadzenia roślinne z roślin gęsto ulistnionych. Prawidłowe kształtowanie oraz ochrona krajobrazu mogą odegrać kluczową rolę w utrzymaniu łączności ekologicznej w środowisku. Planowanie przestrzenne uwzględniające ważne elementy krajobrazu oraz środowiska przyrodniczego jest w stanie zagwarantować utrzymanie oraz odbudowywanie łączności ekologicznej w środowisku.

W najbliższych latach skutki zmian klimatu w Polsce mogą stać się coraz bardziej odczuwalne. Efektem zmian klimatu będzie zwiększanie częstotliwości występowania ekstremalnych zjawisk pogodowych i katastrof, które będą miały istotny wpływ na obszary wrażliwe i gospodarkę kraju. Jednym z głównych wyzwań dla zrównoważonego rozwoju w Polsce jest więc dostosowanie się do zmian klimatu poprzez poprawę odporności poszczególnych sektorów gospodarki. Obok działań adaptacyjnych Polska kontynuować powinna podejmowanie wysiłków na rzecz łagodzenia zmian klimatu i zmniejszenia koncentracji dwutlenku węgla w powietrzu. Zwrot w kierunku zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych będzie wymagał energicznych i skoordynowanych działań w różnych sektorach gospodarki, a prowadzona polityka klimatyczna będzie w dalszym ciągu stymulować korzystanie z czystych technologii.

Ustalenia planistyczne omawianego dokumentu zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju uwzględniają:

- wymagania ochrony środowiska,
- wartościową dendroflorę wkomponowując ją w przyszłe zagospodarowanie terenu,
- wyniki monitoringu środowiska, w szczególności w zakresie powietrza, hałasu i pól elektromagnetycznych.

Głównym celem sporządzenia i wdrożenia *Programu ochrony powietrza dla aglomeracji białostockiej* jest przywrócenie naruszonych standardów jakości powietrza poprzez

dotrzymanie poziomów dopuszczalnych pyłu zawieszonego PM10 i PM2,5 oraz poziomu docelowego B(a)P. Wpłyne to na poprawę warunków życia mieszkańców, podwyższenie standardów cywilizacyjnych oraz lepszą jakość życia w aglomeracji. Realizacja zadań wynikających z *Programu ochrony powietrza* ma na celu zmniejszenie stężeń substancji zanieczyszczających w powietrzu w danej strefie do poziomów dopuszczalnych/docelowych i utrzymywania ich na takim poziomie. W następstwie w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zostały uwzględnione ustalenia umożliwiające ograniczenie emisji pyłu zawieszonego PM10, PM2,5 oraz benzo(a)pirenu, poprzez działania takie jak:

- stosowanie wskaźników powierzchni biologicznie czynnej towarzyszącej zabudowie,
- kształtowanie zieleni urządzonej towarzyszącej zabudowie mieszkaniowej,
- uwzględnienie w zagospodarowaniu terenu istniejących i projektowanych szpalerów drzew,
- zagospodarowanie zielenią w pasach drogowych ulic oraz w przypadku budowy parkingów (nie dotyczy parkingów wielopoziomowych i w drogach publicznych),
- ustalenie stosowania lokalnych lub indywidualnych źródeł ciepła wytwarzanego w procesach:
 - a) przetwarzania energii elektrycznej,
 - b) odzyskiwania energii solarnej, gruntowej, wodnej lub zawartej w innych nośnikach,
 - c) spalania gazów opałowych, olejów opałowych niskosiarkowych,
 - d) wykorzystania ciepła z ogólnomiejskich sieci ciepłowniczych wodnych zlokalizowanych w granicach oraz poza granicami planu,
- dopuszczenie stosowania innych ogólnomiejskich systemów i czynników służących do przesyłania energii niż ww.

Celem Dyrektywy 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 czerwca 2002 r. odnoszącej się do oceny i zarządzania poziomem hałasu w środowisku jest zdefiniowanie wspólnego podejścia do unikania, zapobiegania lub zmniejszania szkodliwych skutków narażenia na działanie hałasu, w tym jego dokuczliwości, w oparciu o ustalone priorytety. W tym celu wykorzystano *Strategiczną mapę hałasu miasta Białystok z 2022 r.* oraz *Program ochrony środowiska przed hałasem dla miasta Białegostoku z 2018 r.* W projekcie planu na całym obszarze objętym planem przyjęto dopuszczalny poziom hałasu w środowisku – jak dla terenów w strefie śródmiejskiej miast powyżej 100 tys. mieszkańców. Również w budynkach usługowych z zakresu oświaty ustalono zapewnienie wymagań dotyczących zabezpieczenia budynków przed hałasem np. poprzez zastosowanie materiałów elewacyjnych, stolarki okiennej i drzwiowej o odpowiedniej izolacyjności akustycznej oraz ścian kurtynowych. Wobec tego spełniono przesłanki z *Programu ochrony środowiska przed hałasem dla miasta Białegostoku* odnośnie zmniejszenia skali narażenia mieszkańców miasta na ponadnormatywny poziom hałasu emitowanego przez środki transportu i sektor gospodarczy.

W związku z zabezpieczeniem społeczeństwa przed nadmiernym promieniowaniem elektromagnetycznym ustalono obsługę łączności bezprzewodowej telefonii i internetu z istniejących stacji bazowych telefonii cyfrowej zlokalizowanych na obszarze objętym planem i poza jego granicami oraz projektowanych stacji bazowych telefonii cyfrowej i internetowych zlokalizowanych na istniejących i projektowanych budynkach. Zakazano także lokalizację masztów i wież wolno stojących (tj. nie umieszczanych na budynkach).

Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły obejmuje działania zmierzające do spełnienia celów *Ramowej Dyrektywy Wodnej 2000/60/WE* w zakresie osiągnięcia i utrzymania dobrego stanu wód: przez wody powierzchniowe dobrego stanu chemicznego i ekologicznego, natomiast przez wody podziemne dobrego stanu chemicznego i ilościowego. *Plan* ten stanowi fundament podejmowania decyzji mających wpływ na stan zasobów wodnych oraz zasady gospodarowania wodami w przyszłości. Biorąc pod uwagę podział hydrograficzny zlewni topograficznych omawiany obszar znajduje się w zlewni

Dolistówki, przynależącej do zlewni rzeki Białej (a następnie w kolejności: Supraśli, Narwi i Wisły). Pozostawione w projekcie planu powierzchnie biologicznie czynne na terenach inwestycyjnych, oraz tereny zieleni urządzonej będą spowalniały odpływ powierzchniowy oraz poprawiały bilans wodny zlewni. Nie przewiduje się negatywnych oddziaływań antropogenicznych w zlewni mających wpływ na wody podziemne.

Cele zawarte w *Krajowym programie oczyszczania ścieków komunalnych* dążą do poprawy jakości wód poprzez m.in. wyposażenie aglomeracji w system kanalizacyjny. Realizacja celów *KPOŚK* jest przyjazna środowisku ze względu na zamierzenia i bezpośrednią realizację wymagań ochrony środowiska poprzez np. zwiększenie dostępności usług kanalizacyjnych (rozbudowa sieci kanalizacyjnej) i poprawę warunków sanitarnych ludności. W projekcie planu ustalono, ogólnomiejską sieć kanalizacji sanitarnej podstawowym systemem odprowadzenia ścieków komunalnych. Dopuszczono odprowadzanie ścieków do innych systemów kanalizacji sanitarnej, spełniających warunki dotyczące zbiorowego odprowadzania ścieków, określone w przepisach o zbiorowym odprowadzeniu ścieków lub innych systemów zgodnie z przepisami odrębnymi.

Założenia projektu planu przy uwzględnieniu działań w *Planie Adaptacji Miasta Białystok do zmian klimatu do roku 2030* przekładają się na osiągnięcie celu głównego *Strategicznego planu adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030*, jakim jest zapewnienie zrównoważonego rozwoju oraz efektywnego funkcjonowania gospodarki i społeczeństwa w warunkach zmian klimatu. Nie przewiduje się, by zamierzenia projektu planu miejscowego wpłynęły negatywnie na zmianę klimatu.

Obowiązek zachowania powierzchni biologicznie czynnej ograniczy negatywne skutki susz i powodzi. Wskazane do zachowania gatunki drzew oraz fragmenty zieleni urządzonej będą pozytywnie wpływać na lokalny klimat. Ponadto dostosowano ustalenia dotyczące zapotrzebowania na energię elektryczną, jak i ciepłą przy wykorzystaniu odnawialnych źródeł energii. Powyższe ustalenia są zgodne z celami zawartymi w *SPA2030* by uwzględniać zmiany klimatyczne dla miast poprzez m.in. adaptację instalacji sanitarnych i sieci kanalizacyjnych do zwiększonych opadów nawałnych, małą retencję miejską oraz zwiększenie obszarów terenów zieleni i wodnych w mieście, wymianę szczelnych powierzchni gruntu na przepuszczalne.

9. PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIA, W TYM ODDZIAŁYWANIA BEZPOŚREDNIE, POŚREDNIE, WTÓRNE, SKUMULOWANE, KRÓTKOTERMINOWE, ŚREDNIOTERMINOWE I DŁUGOTERMINOWE, STAŁE I CHWILOWE ORAZ POZYTYWNE I NEGATYWNE PROJEKTU PLANU, NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU, A TAKŻE NA ŚRODOWISKO

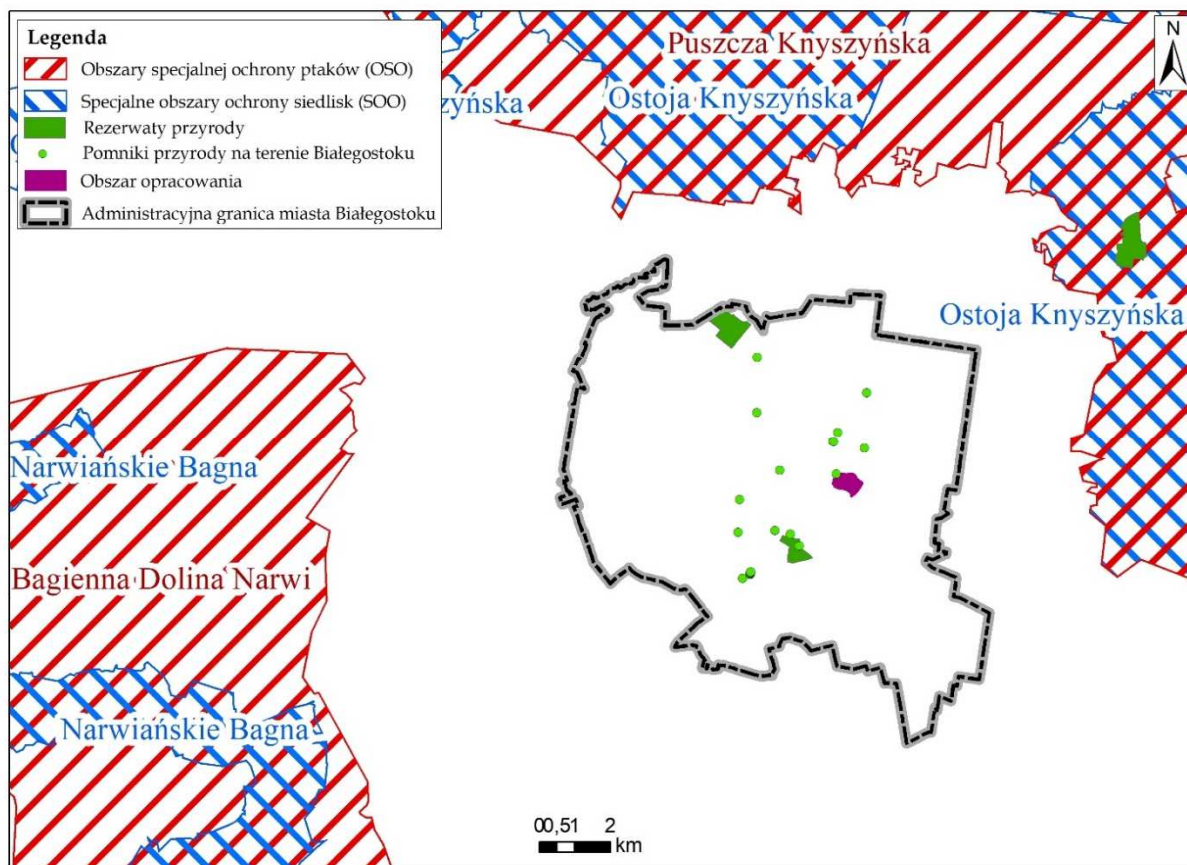
Biorąc pod uwagę lokalizację najbliższych (względem położenia terenu opracowania) obszarów Natura 2000 – Puszcę Knyszyńską (kod PLB200003) i Ostoję Knyszyńską (kod PLH200006), ich zadania ochronne a także cel i geograficzny zasięg projektu planu, nie przewiduje się negatywnych oddziaływań omawianego terenu na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000 oraz integralność tych obszarów (rys. 8).

Realizacja ustaleń projektu planu nie spowoduje zanieczyszczenia wód, fragmentacji obszarów leśnych oraz przesuszenia terenów podmokłych i zaniku siedlisk łągowych, torfowiskowych i źródłiskowych w obszarze Ostoi Knyszyńskiej jako specjalnego obszaru

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Piasta I w Białymstoku
w rejonie ulic Bolesława Chrobrego i Skorupskiej

ochrony siedlisk (SOO). Projekt planu nie wpłynie ponadto na zwiększenie presji turystyczno-rekreacyjnej i zanieczyszczenie wód będącymi głównymi zagrożeniami na terenie Puszczy Knyszyńskiej jako obszaru specjalnej ochrony ptaków (OSO), której zadaniem jest ochrona przestrzeni życiowej ptaków, rozumiana głównie poprzez zachowanie krajobrazu leśnego Puszczy Knyszyńskiej oraz zachowanie bądź odtworzenie niektórych elementów tego krajobrazu.

Rysunek 8 Lokalizacja terenu objętego opracowaniem względem najbliższych form ochrony przyrody

W związku z powyższym, postanowiono przedstawić potencjalny wpływ realizacji ustaleń projektu planu na poszczególne elementy środowiska (tabela 2) w skali lokalnej, który będzie różny w poszczególnych etapach inwestycyjnych.

Tabela 2 Wpływ realizacji ustaleń projektu planu na poszczególne elementy środowiska

Elementy środowiska	Sposób oddziaływania	Ocena skutków ¹⁾
Różnorodność biologiczna	zachowanie wartościowej dendroflory,	+ S B
	zachowanie minimalnego terenu biologicznie czynnego na terenach przeznaczonych pod zabudowę,	+ S B
Ludzie	wprowadzenie klasyfikacji obszarów planistycznych ze względu na dopuszczalny poziom hałasu w środowisku zgodnie z obowiązującymi przepisami,	+ D S B/P
	emisja zanieczyszczeń z ruchu pojazdów wpływa na powstawanie ozonu troposferycznego oraz zwiększenie zanieczyszczeń pyłowych i gazowych w powietrzu mających wpływ na zdrowie ludzi,	- D B

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Piasta I w Białymstoku
w rejonie ulic Bolesława Chrobrego i Skorupskiej

Elementy środowiska	Sposób oddziaływania	Ocena skutków ¹⁾
Zwierzęta	przebywanie zwierząt (w tym ptaków) wśród drzew i krzewów,	+ D B
Rośliny	zachowanie wartościowych drzew i wkomponowanie ich w przyszłe zagospodarowanie terenu,	+ D S B
	zagospodarowanie zielenią w formie kompozycji wielostopniowej (np. drzew, krzewów i roślin okrywowych),	+ D S B
	zachowanie minimalnego terenu biologicznie czynnego na terenach planistycznych,	+ D B
Woda	spływy i infiltracja zanieczyszczonych wód opadowych z powierzchni utwardzonych, parkingów terenowych,	- D S B/P
	dalsze funkcjonowanie scentralizowanego systemu wodno - kanalizacyjnego,	+ D S B
	zapewnienie minimalnej powierzchni biologicznie czynnej ułatwiającej wsiąkanie wód opadowych zapewniającej prawidłowy obieg wody w przyrodzie,	+ D S B
	kształtowanie rzeźby terenu umożliwiające retencjonowanie wód opadowych z wykorzystaniem takich form jak: niecki chłonne, oczka wodne, skupiska roślinności i inne,	+ D S B
Powietrze	emisja zanieczyszczeń z ruchu pojazdów oraz indywidualnych źródeł ciepła,	- D/S S/Ch B/P
	kształtowanie zieleni przyulicznej i zachowanie minimalnego terenu biologicznie czynnego,	+ P D
	stosowanie nowoczesnych technologii względem ochrony powietrza, w źródłach ciepła korzystanie z proekologicznych nośników energii lub podłączenie do ogólnomiejskiej sieci ciepłej,	+ D B
Powierzchnia ziemi	kształtowanie powierzchni terenu poprzez zrównania, wykopy, nasypy itp.,	-/+ D/Ś S B
	ograniczona powierzchnia zabudowy, zachowanie minimalnego terenu biologicznie czynnego,	+ D S B/P
	kształtowanie rzeźby terenu umożliwiające retencjonowanie wód opadowych z wykorzystaniem takich form jak: niecki chłonne, oczka wodne, skupiska roślinności i inne,	+ D S B
Krajobraz	kształtowanie krajobrazu zurbanizowanego z uporządkowaną zabudową mieszkaniową i usługową,	+ D S B
	wprowadzenie ładu urbanistycznego w osiedle zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej, uzupełnienie wolnych przestrzeni w uporządkowany sposób,	+ D S B
Klimat	warunki topoklimatyczne obszaru kształtowane istniejącą zabudową,	- D S B/P
	zachowanie minimalnego terenu biologicznie czynnego oraz zachowanie wartościowej dendroflory korzystnie wpłynie na mikroklimat,	+ S D P
Zasoby naturalne	zasolenie środowiska wodno-gruntowego w wyniku odladzania jezdní,	- Śr S P
	zachowanie minimalnego terenu biologicznie czynnego,	+ S D P
Zabytki	objęcie ochroną budynków ujętych w wojewódzkiej ewidencji zabytków	+ D S B
Dobra materialne	dostosowanie ustaleń do potrzeb społecznych	+ S B

¹⁾ Typy oddziaływań na środowisko:

D – długoterminowe, Śr – średnioterminowe, K – krótkoterminowe, Ch - chwilowe, S – stałe, B – bezpośrednie, P – pośrednie,
„+” - pozytywne, „-” - negatywne

Oddziaływanie skumulowane na środowisko wynikające z realizacji ustaleń projektu planu wystąpi na etapie inwestycyjnym, poprzez zwiększenie poziomu hałasu, ilości zanieczyszczeń spalinami oraz zanieczyszczenie gruntu produktami ropopochodnymi z ciężkiego sprzętu budowlanego. Ze względu na proponowany rodzaj i skalę inwestycji zawartą w projekcie planu, uciążliwości te będą krótko- bądź średnioterminowe (prowadzone w ściśle określonym czasie).

Omawiany projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wyznacza ramy dla późniejszej realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. W chwili obecnej niemożliwe jest bardziej szczegółowe określenie ram dla późniejszej realizacji takich przedsięwzięć. Wymaga to szerszego rozpatrzenia podczas poddania inwestycji ocenie oddziaływania na środowisko, przy wydaniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia. Podczas tej procedury uwzględni się wpływ danej inwestycji na poszczególne elementy środowiska i wyeliminowanie zagrożeń. Projekt planu jest w tym względzie zbyt ogólny nie określając bliżej charakteru inwestycji.

10. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PROJEKTU PLANU, W SZCZEGÓLNOŚCI NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU

W związku z informacjami przedstawionymi we wcześniejszych rozdziałach, w dalszej części pracy odniesiono się jedynie do środowiska w zasięgu terenu objętego projektem planu.

10.1. Ustalenia projektu planu miejscowego ograniczające lub eliminujące negatywny wpływ na środowisko i zdrowie ludzi

w zakresie kształtowania zieleni:

- ustala się:
 - zagospodarowanie zielenią w formie kompozycji wielostopniowej (drzew, krzewów i roślin okrywowych),
 - kształtowanie rzeźby terenu umożliwiające retencjonowanie wód opadowych z wykorzystaniem takich form jak: niecki chłonne, oczka wodne, skupiska roślinności i inne,
 - uwzględnienie w zagospodarowaniu terenu istniejących i projektowanych szpalerów drzew, oznaczonych odpowiednio na rysunku planu – do zachowania i uzupełnień,
 - w przypadku budowy parkingów (nie dotyczy parkingów wielopoziomowych i w drogach publicznych) – zagospodarowanie terenu z uwzględnieniem zieleni wysokiej w proporcji co najmniej 1 drzewo na 5 miejsc postojowych w obrębie parkingu lub po jego obrysie,
 - zagospodarowanie zielenią w pasach drogowych ulic z zastosowaniem gatunków drzew i krzewów odpowiednich do nasadzeń przyulicznych pod względem estetyki i odporności, w miejscach wolnych od infrastruktury technicznej i z zachowaniem zasad bezpieczeństwa ruchu drogowego i pieszych,

- w odniesieniu do drzew wskazanych do zachowania, tj. dębów, wierzb, brzoź, lip, klonów, jesionów i kasztanowców oznaczonych na rysunku planu:
 - ustala się utrzymanie terenu biologicznie czynnego wokół pnia, a w przypadku braku takiej możliwości, stosowanie nawierzchni przepuszczalnych,
 - ustala się wkomponowanie w projektowane zagospodarowanie,
 - dopuszcza się wycinkę ze względów sanitarnych oraz zagrożenie ludzi lub mienia,
 - dopuszcza się wycinkę drzew rosnących w liniach rozgraniczających dróg publicznych i wewnętrznych, innych przestrzeni publicznych, ze względu na konieczność realizacji sieci i elementów infrastruktury technicznej i komunikacyjnej,
- w zakresie kształtowania zieleni urządzonej towarzyszącej zabudowie mieszkaniowej wielorodzinnej oraz na częściach terenów wyznaczonych liniami wydzielenia wewnętrznego „ZP”:
 - ustala się zagospodarowanie zielenią w zróżnicowanej formie i kompozycji (np. drzew, krzewów i roślin okrywowych) o wysokim stopniu bioróżnorodności,
 - ustala się wkomponowanie w projektowane zagospodarowanie istniejących drzew,
 - ustala się kształtowanie nawierzchni utwardzonych uwzględniające istniejące i projektowane ciągi piesze oraz przyległe przestrzenie publiczne, standardy projektowania, zapewniające powszechną dostępność, w tym potrzeby osób z ograniczeniami mobilności i percepcji,
 - ustala się zachowanie określonego w ustaleniach szczegółowych udziału powierzchni biologicznie czynnej,
 - dopuszcza się lokalizację: placów zabaw i miejsc rekreacji, ścieżek spacerowych, ciągów pieszych, nawierzchni utwardzonych oraz miejsc postojowych z niezbędnym dojazdem, terenowych urządzeń sportowych, oświetlenia o zharmonizowanym charakterze, akcentów plastycznych, rzeźb, fontann itp., miejsc do gromadzenia odpadów stałych (śmietników) i trzepaków, sieci i elementów infrastruktury technicznej takich jak stacja trafo (kontenerowa lub typu „słup ogłoszeniowy”),
 - zakazuje się budowy budynków.
- w zakresie zabudowy i zagospodarowania terenów o symbolach 8ZP i 9ZP przeznaczonych pod zieleni urządzonej:
 - a) ustala się:
 - powierzchnię biologicznie czynną – minimum 70 %;
 - zagospodarowanie zielenią w zróżnicowanej formie i kompozycji (np. drzew, krzewów i roślin okrywowych) o wysokim stopniu bioróżnorodności;
 - wkomponowanie w projektowane zagospodarowanie istniejącego drzewostanu i zadrzewień;
 - kształtowanie nawierzchni utwardzonych z uwzględnieniem zachowania istniejących drzew, istniejących i projektowanych ciągów pieszych oraz przyległych przestrzeni publicznych,
 - b) dopuszcza się lokalizację: ścieżek spacerowych, ciągów pieszych oraz nawierzchni utwardzonych, placów zabaw i miejsc rekreacji, terenowych urządzeń sportowych, oświetlenia o zharmonizowanym charakterze, akcentów plastycznych, rzeźb, fontann, tymczasowych instalacji przestrzennych itp.
- w obrębie projektu planu ustala się powierzchnię biologicznie czynną:
 - na terenach o symbolach: **1U, 4U, 14U i 15U** – min. 10%,
 - na terenach o symbolach: **2MW, 3MW** – na części terenu wyznaczonej linią wydzielenia wewnętrznego „A” – minimum 3%, zaś na pozostałej części terenu minimum 25%, w tym co najmniej 65% wydzielenia wewnętrznego „ZP” w formie zieleni urządzonej,

- na terenie o symbolu **6MW,U** – minimum 25%, zaś w przypadku usług sakralnych na części terenu wyznaczonej linią wydzielenia wewnętrznego „A” – minimum 10%,
- na terenie o symbolu **7MW** - na części terenu wyznaczonej linią wydzielenia wewnętrznego „A” – minimum 10%, zaś na pozostałej części terenu minimum 25%, w tym co najmniej 65% wydzielenia wewnętrznego „ZP” w formie zieleni urządzonej,
- na terenach o symbolach: **11MW, 13MW, 17MW, 18MW, 21MW, 22MW, 23MW** – na części terenu 17MW wyznaczonej linią wydzielenia wewnętrznego „A” – minimum 10%, zaś na pozostałej części terenu 17MW oraz pozostałych terenach – minimum 25%, w tym co najmniej 65% wydzielenia wewnętrznego „ZP” w formie zieleni urządzonej
- na terenach o symbolach: **8ZP i 9ZP** – min. 70%,
- na terenach o symbolach **10MW, 24MW,U** – min. 25%,
- na terenie o symbolu **5UO** – min. 40%,
- na terenie o symbolu **12UO,UZ,U** – dla zabudowy usługowej z zakresu zdrowia i oświaty – minimum 35%, zaś dla zabudowy usługowej – minimum 10%,
- na terenie o symbolu **16MW** – min. 25%, w tym co najmniej 65% wydzielenia wewnętrznego „ZP” w formie zieleni urządzonej,
- na terenach o symbolach: **19MW i 20MW** – na części terenu 20 MW wyznaczonej linią wydzielenia wewnętrznego „A” – minimum 25%, zaś na pozostałej części terenów – minimum 25%, w tym co najmniej 65% wydzielenia wewnętrznego „ZP” w formie zieleni urządzonej.

w zakresie ochrony wód powierzchniowych, gruntowych i podziemnych:

- ustala się ogólnomiejską sieć wodociągową jako podstawowy system zaopatrzenia w wodę,
- dopuszcza się zaopatrzenie w wodę z innych systemów wodociągowych, spełniających warunki dotyczące zbiorowego zaopatrzenia w wodę oraz korzystanie z własnych ujęć wody zgodnie z zasadami zawartymi w przepisach Prawa wodnego,
- ustala się ogólnomiejską sieć kanalizacji sanitarnej jako podstawowy system odprowadzenia ścieków komunalnych,
- dopuszcza się odprowadzenie ścieków do innych systemów kanalizacji sanitarnej, spełniających warunki dotyczące zbiorowego odprowadzenia ścieków, określone w przepisach o zbiorowym odprowadzeniu ścieków lub innych systemów zgodnie z przepisami odrębnymi,
- w zakresie odprowadzenia wód opadowych i roztopowych ustala następujące odbiorniki wód opadowych i roztopowych:
 - grunt, przy wykorzystaniu retencji wodnej,
 - rzekę Dolistówkę zlokalizowaną poza granicami projektu planu, za pośrednictwem sieci kanalizacji deszczowej, drenażowej i rowów,
- dopuszcza się odprowadzenie wód opadowych i roztopowych do lokalnych lub indywidualnych systemów odprowadzania wód opadowych.

w zakresie ochrony powietrza oraz klimatu:

- ustala się stosowanie lokalnych lub indywidualnych źródeł ciepła wytwarzanego w procesach:
 - przetwarzania energii elektrycznej,
 - odzyskiwania energii solarnej, gruntowej, wodnej lub zawartej w innych nośnikach,
 - spalania gazów opałowych, olejów opałowych niskosiarkowych,

- wykorzystania ciepła z ogólnomiejskich sieci ciepłowniczych wodnych zlokalizowanych w granicach oraz poza granicami planu,
- dopuszcza się stosowanie innych ogólnomiejskich systemów i czynników służących do przesyłania energii niż ww.

w zakresie ochrony przed hałasem i polami elektromagnetycznymi:

- w zakresie ochrony przed hałasem dopuszczalny poziom hałasu na całym obszarze objętym planem ustala się – jak dla terenów w strefie śródmiejskiej miast powyżej 100 tys. mieszkańców,
- w budynkach usługowych z zakresu oświaty ustala się zapewnienie wymagań dotyczących zabezpieczenia budynków przed hałasem np. poprzez zastosowanie materiałów elewacyjnych, stolarki okiennej i drzwiowej o odpowiedniej izolacyjności akustycznej oraz ścian kurtynowych,
- ustala się obsługę telekomunikacyjną w zakresie łączności bezprzewodowej telefonii i internetu – z istniejących stacji bazowych telefonii cyfrowej zlokalizowanych poza granicami planu oraz projektowanych stacji bazowych telefonii cyfrowej i internetowych lokalizowanych na istniejących i projektowanych budynkach,
- zakazuje się lokalizacji masztów i wież wolno stojących (tj. nie umieszczanych na budynkach).

w zakresie gospodarki odpadami:

- ustala się prowadzenie zagospodarowania odpadów w oparciu o plan gospodarki odpadami,
- na całym obszarze objętym projektem planu zakazuje się gospodarowania odpadami tj. działalności polegającej na zbieraniu, przetwarzaniu, odzysku oraz magazynowania i składowania odpadów.

Na terenie objętym projektem planu ustala się ograniczenie wysokości budynków, budowli oraz instalacji i urządzeń technicznych, w tym lokalizowanych na dachach budynków – do rzędnej 196 m n.p.m.

10.2. Ocena skuteczności wprowadzonych w projekcie planu rozwiązań ograniczających lub eliminujących negatywne oddziaływanie na środowisko, w tym na zdrowie ludzi

Urbanizacja w ujęciu przestrzennego rozwoju miasta jest zjawiskiem naturalnym. W związku z tym przekształcenia zmierzające do zmiany zagospodarowania poszczególnych terenów na obszarze miasta są nieuniknione. W przedmiotowym projekcie planu znajdują się zapisy mające na celu zapobieganie lub ograniczenie negatywnych oddziaływań na środowisko.

Korzystnym, z punktu widzenia ochrony środowiska są zapisy przeznaczające część terenów pod zieleń urządzoną – ZP. Na terenach tych ustalono zagospodarowanie zielenią w zróżnicowanej formie i kompozycji (np. drzew, krzewów i roślin okrywowych) o wysokim stopniu bioróżnorodności, a także ustalono wkomponowanie w projektowane zagospodarowanie istniejącego drzewostanu i zadrzewień. Nawierzchnie utwardzone kształtowane będą z uwzględnieniem zachowania istniejących drzew, istniejących i projektowanych ciągów pieszych oraz przyległych przestrzeni publicznych. Na terenach tych zachowany będzie określony udział powierzchni biologicznie czynnej. Dopuszczono między innymi lokalizację: ścieżek spacerowych, ciągów pieszych, nawierzchni utwardzonych, placów

zabaw i miejsc rekreacji, terenowych urządzeń sportowych. Na terenach wyznaczonych pod zielenią urządzoną ZP zakazano budowy budynków.

W zakresie kształtowania zieleni urządzonej towarzyszącej zabudowie mieszkaniowej wielorodzinnej oraz na częściach terenów wyznaczonych liniami wydzielenia wewnętrznego „ZP” ustalono wkomponowanie w projektowane zagospodarowanie istniejących drzew. Ustalono zagospodarowanie zielenią w zróżnicowanej formie i kompozycji (np. drzew, krzewów i roślin okrywowych) o wysokim stopniu bioróżnorodności. Zachowany zostanie na tych terenach określony udział powierzchni biologicznie czynnej. Dopuszczono lokalizację m.in. placów zabaw i miejsc rekreacji, ścieżek spacerowych, ciągów pieszych. Zakazano budowy budynków.

W zagospodarowaniu obszaru objętego planem należy uwzględnić istniejące i projektowane szpalery drzew, oznaczone odpowiednio na rysunku planu. Wskazane do zachowania wartościowe gatunki drzew, tj. dęby, robinie, wierzby, brzozy, lipy, klony, grusza, jesiony i kasztanowce zostaną wkomponowane w projektowane zagospodarowanie terenu. Ustalono utrzymanie terenu biologicznie czynnego wokół ich pnia, a w przypadku braku takiej możliwości, stosowanie nawierzchni przepuszczalnych. Dopuszczono wycinkę drzew rosnących w liniach rozgraniczających dróg publicznych i wewnętrznych, innych przestrzeni publicznych, ze względu na konieczność realizacji sieci i elementów infrastruktury technicznej i komunikacyjnej. Zadrzewienia wpływają na stosunki wodne otoczenia, mają zdolności asymilacyjne i transpiracyjne, zatrzymują wody opadowe (w strefie korzeniowej, pod koroną, magazynują w swoich tkankach), które bez ich obecności byłyby odprowadzane do kanalizacji. Asymilacja przez drzewa (ale także i roślinność niską) wody z opadów atmosferycznych powoduje redukcję odpływów powierzchniowych. Drzewa mają bezpośredni wpływ na zanieczyszczenia miejskie, poprawiają jakość naszego powietrza. Dojrzałe drzewa pomagają ochłodzić i odświeżyć powietrze, którym oddychamy, wiążą dwutlenek węgla i wytwarzają tlen potrzebny nam do oddychania. Zieleni miejska, jako wielofunkcyjny, architektoniczny element podnoszący walory estetyczne miasta, stanowi jeden z ważniejszych czynników wpływających na stan środowiska w mieście. Obszary zieleni pełnią szereg funkcji. Z jednej strony są to funkcje ekologiczne, klimatyczne i ochronne, z drugiej zaś estetyczne i rekreacyjne. Zieleni miejska upiększa osiedla, tworzy spokojne miejsca, sprzyjające wypoczynkowi i uspołecznieniu.

Czynnikiem, który w warunkach silnej antropopresji, może łagodzić jej negatywne skutki dla środowiska przyrodniczego oraz może wspomagać zachowanie ekologicznych funkcji terenów, jest wprowadzenie obowiązku zachowania powierzchni biologicznie czynnych, zapewniających warunki życia organizmów żywych, produkcji materii organicznej oraz warunki infiltracji wód opadowych i roztopowych do gruntu. W tym celu w projekcie ustalono nieprzekraczalne parametry zabudowy oraz minimalne powierzchnie biologicznie czynne.

W przypadku budowy parkingów (nie dotyczy parkingów wielopoziomowych i w drogach publicznych) ustalono zagospodarowanie terenu z uwzględnieniem zieleni w proporcji co najmniej 1 drzewo (z gatunków rodzimych) na 5 miejsc postojowych w obrębie parkingu lub po jego obrysie. Roślinność wprowadzona na teren parkingu nie tylko zatrzymuje wodę opadową i ma korzystny wpływ na lokalny mikroklimat, ale też oczyszcza powietrze z kancerogennych produktów spalania paliw, z pyłów i innych zanieczyszczeń. To pierwszy prozdrowotny aspekt roślin na parkingach. Drugi, to pozytywny wpływ na naszą psychikę. Im większa jest utwardzona powierzchnia, tym bardziej nas przytłacza, a odpowiednio rozlokowane rośliny przełamują tę monotonię, dzieląc przestrzeń na mniejsze wnętrza. Stanowią też rodzaj wyróżników, ułatwiających orientację w terenie. Poza tym w upalne letnie dni bujna roślinność łagodzi warunki klimatyczne, nawilżając powietrze i rzucając cień. Ustalono również zagospodarowanie zielenią w pasach drogowych ulic z zastosowaniem gatunków drzew i krzewów odpowiednich do nasadzeń przyulicznych pod względem estetyki

i odporności, w miejscach wolnych od infrastruktury technicznej, z zachowaniem zasad bezpieczeństwa ruchu drogowego i pieszych.

Teren objęty opracowaniem podlega ochronie akustycznej. Na całym obszarze objętym planem przyjęto poziom hałasu jak dla terenów w strefie śródmiejskiej miast powyżej 100 tys. mieszkańców. Dodatkowo ustalono by w budynkach usługowych z zakresu oświaty zapewnić wymagania dotyczące zabezpieczenia budynków przed hałasem np. poprzez zastosowanie materiałów elewacyjnych, stolarki okiennej i drzwiowej o odpowiedniej izolacyjności akustycznej oraz ścian kurtynowych.

Dla zapewnienia możliwości właściwego gospodarowania wytworzonymi na obszarze opracowania ściekami ustalono ogólniejszą sieć kanalizacji sanitarnej jako podstawowy system odprowadzania ścieków komunalnych. Dopuszczono odprowadzenie ścieków do innych systemów kanalizacji sanitarnej spełniających warunki dotyczące zbiorowego odprowadzania ścieków, określone w przepisach o zbiorowym odprowadzeniu ścieków lub innych systemów zgodnie z przepisami odrębnymi. Ograniczeniu możliwości wystąpienia szczególnie niekorzystnych zmian w zakresie stanu lokalnych zasobów podziemnych służyć będzie respektowanie wprowadzonych do projektu mpzp zapisów, dotyczących sposobu zagospodarowania wód opadowych i roztopowych. Ustalenia projektu planu przewidują odprowadzenie wód opadowych i roztopowych do gruntu, przy wykorzystaniu systemów retencji wody oraz rzekę Dolistówkę zlokalizowaną poza granicami planu, za pośrednictwem sieci kanalizacji deszczowej, drenażowej i rowów. Dopuszczono odprowadzanie wód opadowych i roztopowych do lokalnych lub indywidualnych systemów odprowadzania wód opadowych. Pozostawione wszelkie powierzchnie biologicznie czynne, będą spowalniały odpływ powierzchniowy oraz poprawiały bilans wodny zlewni. Utrzymanie powierzchni nieuszczelnionych i nieutwardzonych zapewni warunki infiltracji wód opadowych i roztopowych do gruntu, przyczyni się do prawidłowego obiegu wody w przyrodzie oraz zasilania zlewni rzeki Białej. W zakresie kształtowania zieleni ustalono kształtowanie rzeźby terenu umożliwiające retencjonowanie wód opadowych z wykorzystaniem takich form jak: niecki chłonne, oczka wodne, skupiska roślinności i inne. W projekcie planu ustalono także ogólniejszą sieć wodociągową jako podstawowy system zaopatrzenia w wodę. Dopuszczono także zaopatrzenie w wodę z innych systemów wodociągowych oraz korzystanie z własnych ujęć wody. Funkcjonowanie na analizowanym terenie scentralizowanego systemu gospodarki wodno-ściekowej z przeznaczeniem do odprowadzenia ścieków do oczyszczalni miejskiej doprowadzi do zmniejszenia przedostawania się zanieczyszczeń do gleby i wód gruntowych, a w wyniku tego ich migracji do wód powierzchniowych.

W celu uniknięcia lub ograniczenia emisji gazów cieplarnianych i innych substancji wprowadzanych do powietrza w zakresie zaopatrzenia w ciepło ustalono stosowanie lokalnych lub indywidualnych źródeł ciepła wytwarzanego w procesach: przetwarzania energii elektrycznej, odzyskiwania energii (solarnej, gruntowej, wodnej lub zawartej w innych nośnikach), spalania gazów opałowych, olejów opałowych niskosiarkowych, wykorzystania ciepła z ogólniejszych sieci ciepłowniczych wodnych zlokalizowanych w granicach oraz poza granicami planu. Dopuszczono stosowanie innych ogólniejszych systemów i czynników służących do przesyłania energii. Dodatkowo w celu ograniczenia negatywnego oddziaływania emitowanych substancji ustalony zostały minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego w stosunku do planowanego przeznaczenia terenu, wyznaczone zostały tereny zieleni urządzonej oraz zachowany został wartościowy, dojrzały drzewostan. Prognozuje się, że realizacja ustaleń projektu planu, nie wpłynie na zmianę stanu aerosaniranego w tym rejonie miasta.

Nie przewiduje się by zamierzenia określone w projekcie planu miejscowego wpłynęły na zmianę klimatu.

Gospodarka odpadami będzie funkcjonowała w oparciu o zorganizowany system odbierania odpadów komunalnych od mieszkańców miasta z uwzględnieniem selektywnej zbiórki odpadów surowcowych. Pozwoli to na zmniejszenie obciążenia środowiska naturalnego rosnącym strumieniem odpadów. Dodatkowo w celu ochrony jakości życia mieszkańców, na całym obszarze objętym projektem planu, zakazuje się gospodarowania odpadami tj. działalności polegającej na zbieraniu, przetwarzaniu, odzysku oraz magazynowania i składowania odpadów.

Nie przewiduje się znaczącego oddziaływania promieniowania elektromagnetycznego na ludzi. Podwyższona emisja pól elektromagnetycznych może wystąpić jedynie w przypadku instalowania nadawczych urządzeń telekomunikacyjnych wysokiej mocy w postaci m.in. stacji bazowych telefonii komórkowych, ale wówczas pola elektromagnetyczne są wypromieniowywane na bardzo dużych wysokościach, w miejscach niedostępnych dla ludności.

W wyniku realizacji ustaleń projektu planu nie przewiduje się zagrożeń względem niekorzystnego wpływu na zdrowie i życie ludzi. Wprowadzone funkcje i ustalenia projektu planu stworzyły warunki do zachowania zasady zrównoważonego rozwoju.

11. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU WRAZ Z UZASADNIENIEM ICH WYBORU ORAZ OPIS METOD DOKONANIA OCENY PROWADZĄCEJ DO TEGO WYBORU ALBO WYJAŚNIENIE BRAKU ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH, W TYM WSKAZANIA NAPOTKANYCH TRUDNOŚCI WYNIKAJĄCYCH Z NIEDOSTATKÓW TECHNIKI LUB LUK WE WSPÓŁCZESNEJ WIEDZY (BIORĄC POD UWAGĘ CELE I GEOGRAFICZNY ZASIĘG PLANU ORAZ CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU)

Uwzględniając lokalizację najbliższych (względem położenia opracowywanego planu) obszarów Natura 2000 – Puszcę Knyszyńską i Ostoję Knyszyńską, ich zadania ochronne a także cel i geograficzny zasięg projektu planu, nie przewiduje się negatywnych oddziaływań omawianego terenu na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000 oraz integralność tych obszarów (rys. 8).

Zgodnie z zapisami ustawowymi rolą prognozy nie jest ocena przyjętych w projekcie planu rozwiązań planistycznych, a sprawdzenie czy w przyjętych rozwiązaniach zabezpieczony został we właściwy sposób interes środowiska przyrodniczego, w tym zdrowia i życia ludzi. Szczegółowość dokumentu uzależniona jest od szczegółowości zapisów planu.

Prognoza oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Piasta I w Białymstoku w rejonie ulic Bolesława Chrobrego i Skorupskiej sporządzana była równocześnie z opracowaniem dokumentu planistycznego. Zespół autorski prognozy pozostawał w stałym kontakcie z zespołem projektowym planu i jego członkowie uczestniczyli w posiedzeniach, na których konkretyzowały się rozwiązania planistyczne. Zastosowanie takiej metody dla opracowania pozwoliło na przyjęcie rozwiązań przestrzennych, które w dużym stopniu spowodowały uniknięcie potencjalnych znaczących kolizji i konfliktów przestrzennych, doprowadzając do wyboru najbardziej pożądaných i optymalnych kierunków działań.

Prognoza nie jest dokumentem rozstrzygającym o słuszności realizacji zamierzeń inwestycyjnych przewidzianych ustaleniami planu, a jedynie przedstawia prawdopodobne skutki, jakie niesie za sobą realizacja ustaleń projektu planu na poszczególne elementy środowiska w ich wzajemnym powiązaniu.

Wariant „zerowy” czyli nie przystąpienie do sporządzenia projektu planu, byłby znacznie mniej korzystny, wydawane jednostkowo decyzje o warunkach zabudowy spowodowałyby chaotyczne zagospodarowanie terenu, w szczególności bez uwzględnienia wymogów ochrony środowiska. Nie określone byłyby m.in. parametry zabudowy i sposób jej kształtowania oraz nie uporządkowany byłby układ urbanistyczny istniejącego osiedla mieszkaniowego i jego spójność architektoniczno – przestrzenna. Pozostawienie przedmiotowego terenu bez obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego spowoduje, że nie określony zostanie sposób zagospodarowania wewnątrz urbanistycznych, w tym zasady kształtowania terenów zieleni urządzonej w sąsiedztwie istniejącej zabudowy, ochrona wartościowego drzewostanu, wyznaczenie ogólnodostępnych ciągów pieszych z zapewnieniem ich kontynuacji.

Zadaniem planowania przestrzennego jest zapewnienie utrzymania warunków równowagi przyrodniczej oraz racjonalna gospodarka zasobami środowiska.

12. STRESZCZENIE SPORZĄDZONE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

Prognozę oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Piasta I w Białymstoku w rejonie ulic Bolesława Chrobrego i Skorupskiej wykonano na podstawie art. 17 pkt 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U z 2023 r. poz. 977 z późn. zm.) oraz art. 46 ust. 1 i art. 51 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2023 r. poz. 1094 z późn. zm.). Prognoza zawiera możliwie wyczerpujące opisanie środowiska w jego złożoności oraz przewidywania jego zmian spowodowanych oddziaływaniem wprowadzonych zamierzeń realizacyjnych dokumentu planistycznego.

Ustalenia projektu planu dotyczą obszaru położonego na osiedlu Piasta i w Białymstoku, o powierzchni około 36,8 ha, ograniczonego ulicami: Piastowską, Mieszka I, Piasta, Skorupską, Bolesława Chrobrego.

Omawiany obszar stanowi ukształtowaną już tkankę miejską osiedla zabudowy wielorodzinnego z usługami. We wschodniej części występuje zasięg morfologicznej doliny Dolistówki.

W projekcie planu zakłada się utrzymanie przeznaczenia obszaru pod zabudowę usługową oraz mieszkaniową wielorodzinną – jako kontynuację funkcji występujących na terenach sąsiednich oraz określenie zasad kształtowania nowej zabudowy. W projekcie planu przewiduje się również określenie zasad obsługi komunikacyjnej obszaru i zapewnienie kontynuacji ciągów pieszych. Planuje się ponadto określenie zasad kształtowania terenów zieleni urządzonej, w powiązaniu z zabudową istniejącą oraz ochronę wartościowego drzewostanu.

Przystępując do opracowania projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Piasta I w Białymstoku w rejonie ulic Bolesława Chrobrego i Skorupskiej zadbano by nie naruszyć celów i kierunków działań wielu dokumentów o skali

lokalnej, wojewódzkiej i krajowej, na które przekładają się cele ustanowione na szczeblu międzynarodowym i wspólnotowym Unii Europejskiej. Uwzględniono ponadto wyniki monitoringu środowiska, w szczególności w zakresie powietrza, wód, pól elektromagnetycznych i hałasu – czynników wpływających w dużym stopniu na zdrowie i życie ludzi w strefie miejskiej.

Mapa przydatności terenu do funkcji użytkowych w *Ekofizjografii Białegostoku* (2012) przedstawia rejon południowy i częściowo centralny – jako o średnio korzystnych warunkach fizjograficznych do zainwestowania, a pozostały teren - jako o dobrych warunkach fizjograficznych do zabudowy. Ekosystemy w dolinie rzecznej ujętej w opracowaniu uległy degradacji w związku z presją urbanistyczną wynikającą z poprowadzenia przebiegu ul. Piastowskiej oraz intensyfikacji osiedla mieszkaniowego.

Ważne jest by tam gdzie to możliwe nie utwardzać powierzchni i zachować bezpieczny udział powierzchni biologicznie czynnej. Wysokie stany wód w dolinach rzecznych mogą spowodować lokalne podtopienia na terenie objętym projektem planu. Nie uszczelnianie terenów dolinnych zminimalizuje ryzyko strat wywołanych zalaniem.

Mając na uwadze konstytucyjną zasadę zrównoważonego rozwoju zadbano o wyrównanie potencjałów między terenami o charakterze otwartym i zabudowanym. Cenne jest utrzymanie powiązań ekologicznych za pomocą wyłączenia spod zabudowy wydzielen wewnątrznych „ZP” w zurbanizowanej tkance miasta. Struktury zieleni zapewniają miastu podniesienie standardów jakości życia (łagodzenie uciążliwości klimatu miejskiego i poprawę estetyki miasta). Dodatkowo na takich terenach zatrzymywana, retencjonowana jest woda deszczowa, co przyczynia się do spowolnienia lub redukcji odpływu oraz poprawy bilansu wodnego zlewni.

Realizacja projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wywoła zróżnicowane przekształcenia środowiska przyrodniczego, w zależności od aktualnego sposobu zagospodarowania terenu oraz charakteru zaprojektowanych funkcji. Ocenę zmian w środowisku przyrodniczym i życiu ludzi, wywołaną realizacją ustaleń projektu planu dokonano dla wydzielonych w planie terenów różniących się przeznaczeniem, którą przedstawiono poniżej.

Tabela 3 Prognoza w zakresie skutków dla środowiska i zdrowia ludzi, które mogą wynikać z projektowanego przeznaczenia terenu

PRZEZNACZENIE TERENU	WPŁYW USTALEŃ PLANISTYCZNYCH NA ŚRODOWISKO, W TYM NA ZDROWIE LUDZI
MW - zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna	- uzupełnienie zabudowy w uporządkowany sposób, - zaspokojenie potrzeb społecznych, zdrowia i edukacji ludzi, - kształtowanie miejskiego krajobrazu zurbanizowanego ze szczególnym uwzględnieniem wnętrza zieleni urządzonej,
U - zabudowa usługowa, w tym: - UO – zabudowa usługowa z zakresu oświaty, w tym m.in. szkoły, przedszkola, żłobki (placówki opieki nad dziećmi w wieku do lat 3), - UZ – zabudowa usługowa z zakresu zdrowia	- wprowadzenie zieleni wysokiej po obrysie lub w obrębie parkingów, zachowanie minimalnej powierzchni biologicznie czynnej wpływającej pozytywnie na mikroklimat, na możliwość magazynowania, retencjonowania wód opadowych w miejscu ich powstawania, na oczyszczanie powietrza z substancji zanieczyszczających poprzez strukturę roślin, - ingerencja w podłoże podczas procesów budowlanych, - utwardzanie, uszczelnienie części powierzchni terenu, - pobór wody i energii, - wytwarzanie odpadów i ścieków, - podłączenie obiektów do miejskiej sieci ciepłowniczej lub wykorzystanie odnawialnych źródeł energii wpłynie korzystnie na klimat oraz jakość powietrza, - scentralizowany układ wodno-kanalizacyjny wpływa pozytywnie na warunki gruntowo-wodne oraz warunki sanitarne ludności, - zabezpieczenie ludzi przed promieniowaniem elektromagnetycznym,

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKOprojektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Piasta I w Białymstoku
w rejonie ulic Bolesława Chrobrego i Skorupskiej

	<ul style="list-style-type: none">- emisja hałasu pochodząca z manewrowania na parkingach,- gospodarka odpadami oparta o system miejski zmniejszy obciążenie środowiska odpadami,- zastosowanie odpowiednich zapisów planistycznych odnośnie dopuszczalnego poziomu hałasu w środowisku,
ZP – zieleń urządzonej	<ul style="list-style-type: none">- zgrupowania roślinności, szpalery drzew i krzewów, nawierzchnie trawiaste sprzyjają retencji w zlewni, poprawiają mikroklimat i wilgotność powietrza w mikroskali, sprzyjają bytowaniu drobnej fauny i awifauny, napowietrzają,- spełniają rolę w funkcjonowaniu korytarzy ekologicznych,
KD - drogi publiczne KDW – drogi wewnętrzne KX - parkingi	<ul style="list-style-type: none">- realizacja inwestycji celu publicznego (symbol KD),- emisja hałasu,- emisja substancji zanieczyszczających z ruchu samochodowego,- zasolenie gleb wzdłuż dróg podczas odładzania jezdni,- stosowanie w pasach drogowych gatunków drzew i krzewów odpowiednich do nasadzeń przyulicznych pod względem estetyki i odporności zapewni długoletni udział drzew w przestrzeni korytarzy ulicznych.

Urbanizacja w ujęciu przestrzennego rozwoju miasta jest zjawiskiem naturalnym. W związku z tym przekształcenia zmierzające do zmiany zagospodarowania poszczególnych terenów na obszarze miasta są nieuniknione. W przedmiotowym projekcie planu znajdują się zapisy mające na celu zapobieganie lub ograniczenie negatywnych oddziaływań na środowisko.

Korzystnym, z punktu widzenia ochrony środowiska są zapisy przeznaczające część terenów pod zieleń urządzonej – ZP. Na terenach tych ustalono m.in. wkomponowanie w projektowane zagospodarowanie istniejącego drzewostanu i zadrzewień. Na terenach tych zakazano budowy budynków. W zagospodarowaniu obszaru objętego planem należy również uwzględnić istniejące i projektowane szpalery drzew. Wskazane do zachowania wartościowe gatunki drzew, tj. dęby, robinie, wierzby, brzozy, lipy, klony, grusza, jesiony i kasztanowce zostaną wkomponowane w projektowane zagospodarowanie terenu. Zadrzewienia wpływają na stosunki wodne otoczenia, mają zdolności asymilacyjne i transpiracyjne, zatrzymują wody opadowe (w strefie korzeniowej, pod koroną, magazynują w swoich tkankach), które bez ich obecności byłyby odprowadzane do kanalizacji. Asymilacja przez drzewa (ale także i roślinność niską) wody z opadów atmosferycznych powoduje redukcję odpływów powierzchniowych. Drzewa mają bezpośredni wpływ na zanieczyszczenia miejskie, poprawiają jakość naszego powietrza. Dojrzałe drzewa pomagają ochłodzić i odświeżyć powietrze, którym oddychamy, wiążą dwutlenek węgla i wytwarzają tlen potrzebny nam do oddychania. Zieleń miejska, jako wielofunkcyjny, architektoniczny element podnoszący walory estetyczne miasta, stanowi jeden z ważniejszych czynników wpływających na stan środowiska w mieście. Obszary zieleni pełnią szereg funkcji. Z jednej strony są to funkcje ekologiczne, klimatyczne i ochronne, z drugiej zaś estetyczne i rekreacyjne. Zieleń miejska upiększa osiedla, tworzy spokojne miejsca, sprzyjające wypoczynkowi i uspołecznieniu.

Czynnikiem, który w warunkach silnej antropopresji, może łagodzić jej negatywne skutki dla środowiska przyrodniczego oraz może wspomagać zachowanie ekologicznych funkcji terenów, jest wprowadzenie obowiązku zachowania powierzchni biologicznie czynnych, zapewniających warunki życia organizmów żywych, produkcji materii organicznej oraz warunki infiltracji wód opadowych i roztopowych do gruntu. W tym celu w projekcie ustalono nieprzekraczalne parametry zabudowy oraz minimalne powierzchnie biologicznie czynne.

Ponadto zapisy projektu planu ustalają działania i zasady zagospodarowania mające na celu ochronę wód powierzchniowych i gruntowych, ochronę powietrza i klimatu, ochronę przed polami elektromagnetycznymi i hałasem oraz prawidłową gospodarkę odpadami.

W wyniku realizacji ustaleń projektu planu nie przewiduje się zagrożeń względem niekorzystnego wpływu na zdrowie i życie ludzi. Wprowadzone funkcje i ustalenia projektu planu stworzyły warunki do zachowania zasady zrównoważonego rozwoju.

Niniejszą prognozę oddziaływania na środowisko opracowywano równoległe z projektem planu. Zespół autorski prognozy pozostawał w stałym kontakcie z zespołem projektowym planu i jego członkowie uczestniczyli w posiedzeniach, na których konkretyzowały się rozwiązania planistyczne. W wyniku zastosowania takiej metody dla opracowania przyjęto rozwiązania przestrzenne, które pozwoliły na uniknięcie potencjalnych znaczących kolizji i konfliktów, doprowadzając do wyboru najbardziej pożądaných i optymalnych kierunków działań.

Wariant „zerowy” czyli nie przystąpienie do sporządzenia projektu planu, byłby znacznie mniej korzystny, wydawane jednostkowo decyzje o warunkach zabudowy spowodowałyby chaotyczne zagospodarowanie terenu, w szczególności bez uwzględnienia wymogów ochrony środowiska. Nie określone byłyby m.in. parametry zabudowy i sposób jej kształtowania oraz nie uporządkowany byłby układ urbanistyczny istniejącego osiedla mieszkaniowego i jego spójność architektoniczno – przestrzenna. Pozostawienie przedmiotowego terenu bez obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego spowoduje, że nie określony zostanie sposób zagospodarowania wewnątrz urbanistycznych, w tym zasady kształtowania terenów zieleni urządzonej w sąsiedztwie istniejącej zabudowy, ochrona wartościowego drzewostanu, wyznaczenie ogólnodostępnych ciągów pieszych z zapewnieniem ich kontynuacji.

Biorąc pod uwagę lokalizację najbliższych (względem położenia projektu planu) obszarów Natura 2000 – Puszcę Knyszyńską i Ostoję Knyszyńską, ich zadania ochronne, a także cel i geograficzny zasięg opracowania, nie przewiduje się negatywnych oddziaływań omawianego terenu na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000 oraz integralność tych obszarów.

Ze względu na przyjęte zagospodarowanie terenu objętego projektem planu oraz mogące powstać zamierzenia inwestycyjne w wyniku realizacji jego ustaleń, nie stwierdza się wystąpienia możliwości transgranicznego oddziaływania na środowisko.

Monitoring skutków realizacji ustaleń planu prowadzony będzie w ramach analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym dokonywanej zgodnie z art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym przez Prezydenta Miasta Białegostoku co najmniej raz w kadencji rady. Zastosowane będą metody analityczno - porównawcze stanu zagospodarowania terenu oraz badane zmiany w środowisku w oparciu o prowadzone na bieżąco rejestry wydanych pozwoleń na budowę, rejestry obiektów oddanych do użytku, zestawienia rozbiórek obiektów oraz wydanych zezwoleń na realizację dróg, ortofotomapę Białegostoku oraz raporty i dokumenty opracowywane na potrzeby ochrony środowiska.

WYKORZYSTANE MATERIAŁY

- ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2022 r. poz. 2556 z późn. zm.);
- ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2023 r. poz. 1094 z późn. zm.);
- ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2023 r. poz. 977 z późn. zm.);
- ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2023 r., poz. 1336 z późn. zm.);
- ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2023 r., poz. 1587 z późn. zm.);
- ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2023 r. poz. 1478 z późn. zm.);
- ustawa z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2023 r., poz. 1469 z późn. zm.);
- Standardowe Formularze Danych Natura 2000: Ostoja Knyszyńska (PLH200006) - aktualizacja w 03.2022 r., Puszcza Knyszyńska (PLB200003) – aktual. w 03.2022 r., Ostoja Narwiańska (PLH200024) – aktual. w 01.2023 r., Bagienna Dolina Narwi (PLB200001) – aktual. w 03.2022 r., Narwiańskie Bagna (PLH200002) – aktual. w 01.2023 r.;
- Uchwała Nr XXV/383/16 Rady Miasta Białystok z dnia 5 października 2016 r. w sprawie ustanowienia pomników przyrody;
- Uchwała Nr XIV/212/19 Rady Miasta Białystok z dnia 23 września 2019 r. zmieniająca uchwałę w sprawie ustanowienia pomników przyrody;
- Aktualizacja Krajowego Programu Oczyszczania Ścieków Komunalnych - AKPOŚK 2022 - obwieszczenie Ministra Infrastruktury z dnia 17 marca 2023 r. (M.P. 2023 r. poz. 503) wraz z wcześniejszymi aktualizacjami KPOŚK;
- Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej;
- Europejska konwencja krajobrazowa sporządzona we Florencji dnia 20 października 2000 r. (Dz. U. z 2006 r. Nr 14, poz. 98);
- Polityka ekologiczna państwa 2030 – strategia rozwoju w obszarze środowiska i gospodarki wodnej, Ministerstwo Środowiska, Warszawa, 2019 r.;
- Ekofizjografia Białegostoku, Tom I Wstęp i diagnoza stanu środowiska przyrodniczego, Kwiatkowski W., Gajko K., Białystok 2011 r.;
- Ekofizjografia Białegostoku, Tom II Ocena i funkcjonowanie środowiska, uwarunkowania ekofizjograficzne, Kwiatkowski W., Gajko K., Białystok 2012 r.;
- Opracowanie ekofizjograficzne dla terenu miasta Białegostoku, Kwiatkowski W., Gajko K., Ksepko M., Miniuk P., Stepaniuk M., Białystok 2004 r.;
- Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Białegostoku - uchwała Nr XII/165/19 Rady Miasta Białystok z dnia 18 czerwca 2019 r. zmieniona uchwałą Nr LXXVII/1079/23 z dnia 18 grudnia 2023 r.;
- Mapy zagrożenia powodziowego i mapy ryzyka powodziowego w planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Obecny stan prawny, Krajowy Zarząd Gospodarki Wodnej, Warszawa marzec 2015 r.;
- Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły – przyjęty rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. (Dz. U. poz. 1911) wraz z jego aktualizacją przyjętą rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 4 listopada 2022 r. (Dz. U. z 2023 r. poz. 300);

- Stan środowiska w województwie podlaskim. Raport 2020, Główny Inspektorat Ochrony Środowiska, Departament Monitoringu Środowiska, Regionalny Wydział Monitoringu Środowiska w Białymstoku, Białystok 2020 r.;
- Polityka ekologiczna państwa 2030, Ministerstwo Środowiska, Warszawa, 2019 r.;
- Roczna ocena jakości powietrza w województwie podlaskim. Raport wojewódzki za rok 2021, GIOŚ, Regionalny Wydział Monitoringu Środowiska w Białymstoku, Białystok, kwiecień 2022 r.;
- Ocena stanu ekologicznego, potencjału ekologicznego, stanu chemicznego i stanu wód powierzchniowych województwa podlaskiego w 2017 roku, Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Białymstoku, Białystok czerwiec 2018 r.;
- Raport z oceny stanu jednolitych części wód podziemnych w dorzeczach – stan na rok 2019, PIG-PIB, Warszawa, listopad 2020 r.;
- Ocena poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku w roku 2021 w województwie podlaskim, Regionalny Wydział Monitoringu Środowiska w Białymstoku GIOŚ, Białystok, czerwiec 2022 r.;
- Program ochrony powietrza dla strefy aglomeracja białostocka - uchwała Nr XXXIV/415/13 Sejmiku Województwa Podlaskiego z dnia 20 grudnia 2013 r. wraz z jego zmianą uchwałą Nr XIX/235/2020 Sejmiku Województwa Podlaskiego z dnia 8 czerwca 2020 r. oraz uchwałą Nr XLIV/610/2022 Sejmiku Województwa Podlaskiego z dnia 27 czerwca 2022 r.;
- Strategiczna mapa hałasu miasta Białystok, 2022 r.;
- Program ochrony środowiska przed hałasem dla miasta Białegostoku - uchwała Nr LI/794/18 Rady Miasta Białystok z dnia 18 czerwca 2018 r.;
- Program ochrony środowiska dla miasta Białystok na lata 2021-2024 z perspektywą na lata 2025-2028, Białystok 2022 r. – uchwała Nr LIV/767/22 Rady Miasta Białystok z dnia 23 maja 2022 r.;
- Plan zagospodarowania przestrzennego województwa podlaskiego - uchwała Nr XXXVI/330/17 Sejmiku Województwa Podlaskiego z dnia 22 maja 2017 r. (Dz.U.W.P. poz. 2777) zmieniony uchwałą Nr XXXIX/356/17 z dnia 28 sierpnia 2017 r. (Dz.U.W.P. poz. 3270);
- Prognoza oddziaływania na środowisko projektu Planu zagospodarowania przestrzennego województwa podlaskiego, Białystok 2016 r.;
- Plan Gospodarki Odpadami Województwa Podlaskiego na lata 2016-2022 - uchwała Nr XXXII/280/16 Sejmiku Województwa Podlaskiego z dnia 19 grudnia 2016 r.; i zmieniony uchwałą Nr VI/42/19 Sejmiku Województwa Podlaskiego z dnia 18 lutego 2019 r.);
- Strategiczny plan adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030, Ministerstwo Środowiska, Warszawa, październik 2013 r.;
- Plan Adaptacji Miasta Białystok do zmian klimatu do roku 2030 – uchwała Nr XIV/210/19 Rady Miasta Białystok z dnia 23 września 2019 r.;
- Inwentaryzacja awifauny na obszarze miasta Białystok, Mirski P., Płowucha A., Siuchno R., Białystok 2011 r.;
- Inwentaryzacja fauny płazów, gadów oraz motyli dziennych na obszarze miasta Białegostoku, Chętnicki W., Werpachowski C., Łupiński S., Giedrewicz M., Klimczuk P., Gawędzki P., Buńkowski T., Czerniak W., Białystok 2011 r.;
- Studium hydrograficzne doliny rzeki Białej z wytycznymi do zagospodarowania rekreacyjno-wypoczynkowego i elementami małej retencji oraz prace hydrologiczne niezbędne do sporządzenia dokumentacji hydrologicznej, zespół autorski pod kier. S. Tyszewskiego i I. Kardela, Pracownia Gospodarki Wodnej PRO-WODA, Warszawa 2009 r.;

- Mały Rocznik Statystyczny Polski 2018, 2019, 2020, 2021, 2022 Główny Urząd Statystyczny, Warszawa, Zakład Wydawnictw Statystycznych (www.stat.gov.pl);
- Klimat województwa podlaskiego, Górniak A., 2000, Białystok: Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej;
- uchwała Nr XVIII/174/07 Rady Miejskiej Białegostoku z dnia 29 października 2007 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Bojary w Białymstoku (rejon ul. Towarowej, Skorupskiej, Świętojańskiej, J.K. Branickiego, Ogrodowej i Sienkiewicza), uchwalonego uchwałą Rady Miejskiej Białegostoku Nr XVIII/174/07 z dnia 29 października 2007 r.;
- uchwała Nr XXIII/342/16 Rady Miasta Białystok z dnia 30 maja 2016 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Bojary w Białymstoku (rejon ul. Towarowej, Skorupskiej, Świętojańskiej, J. K. Branickiego, Ogrodowej i Sienkiewicza);
- uchwała Nr VII/54/11 Rady Miejskiej Białegostoku z dnia 28 lutego 2011 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Skorupy w Białymstoku (rejon ulic: Zaścianańskiej i Nowowarszawskiej);
- uchwała Nr XLIX/749/18 Rady Miasta Białystok z dnia 23 kwietnia 2018 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Skorupy w Białymstoku (rejon ulic: Zaścianańskiej i Nowowarszawskiej);
- uchwała Nr XLIX/748/18 Rady Miasta Białystok z dnia 23 kwietnia 2018 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Piasta w Białymstoku (rejon ul. Warszawskiej i Świętojańskiej);
- uchwała Nr VI/37/11 Rady Miejskiej Białegostoku z dnia 17 stycznia 2011 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedli Piasta I i Skorupy w Białymstoku (rejon ulic: Piastowskiej i Ciołkowskiego);
- uchwała Nr XIV/202/15 Rady Miasta Białystok z dnia 23 listopada 2015 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedli Piasta I i Skorupy w Białymstoku (rejon ulic: Piastowskiej i Ciołkowskiego);
- uchwała Nr LXIV/642/98 Rady Miejskiej Białegostoku z dnia 25 lutego 1998 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Skorupy w Białymstoku;
- uchwała Nr XXVI/411/20 Rady Miasta Białystok z dnia 22 czerwca 2020 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Piasta I w Białymstoku w rejonie ulic Bolesława Chrobrego i Skorupskiej;
- projekt uchwały Rady Miasta Białystok w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Piasta I w Białymstoku w rejonie ulic Bolesława Chrobrego i Skorupskiej;
- mapy ewidencji i klasyfikacji gruntów miasta;
- własne obserwacje w terenie;
- <https://natura2000.gdos.gov.pl>;
- <https://geoserwis.gdos.gov.pl/mapy>;
- <https://klimada2.ios.gov.pl>;
- <https://www.gov.pl/web/gios>;
- <https://isok.gov.pl/hydroportal.html>;
- <https://wody.gov.pl>;
- <https://bts.socware.pl>;
- <https://gisbialystok.pl>.

SPIS RYSUNKÓW

Rysunek 1	Załącznik do uchwały Nr XXVI/411/20 Rady Miasta Białystok z dnia 22 czerwca 2020 r.	4
Rysunek 2	Przydatność terenu do funkcji użytkowych	7
Rysunek 3	Wrys ze <i>Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Białegostoku</i>	9
Rysunek 4	Obszar objęty projektem planu miejscowego na tle obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego w Białymstoku	12
Rysunek 5	Przestrzenny rozkład ryzyka związanego z zagrożeniami klimatycznymi w sektorze Gospodarka przestrzenna.....	13
Rysunek 6	Charakterystyka form geomorfologicznych w obszarze objętym projektem mpzp	22
Rysunek 7	Imisja hałasu komunikacyjnego L_{DWN} i L_N w obszarze opracowania	31
Rysunek 8	Lokalizacja terenu objętego opracowaniem względem najbliższych form ochrony przyrody	38

SPIS TABEL

Tabela 1	Cele <i>Programu ochrony środowiska dla miasta Białystok</i> powiązane z projektem planu.....	15
Tabela 2	Wpływ realizacji ustaleń projektu planu na poszczególne elementy środowiska ...	38
Tabela 3	Prognoza w zakresie skutków dla środowiska i zdrowia ludzi, które mogą wynikać z projektowanego przeznaczenia terenu	48

SPIS ZDJĘĆ

Zdjęcie 1a i 1b	Obudowa ciągów pieszych i pieszo-rowerowych szpalerami drzew i krzewów (1a – przy ul. Bolesława Chrobrego, 1b – przy ul. Piastowskiej)	25
Zdjęcie 2	Wnętrza zieleni wykorzystywane rekreacyjnie	25
Zdjęcie 3a-3d	Teren zieleni wewnątrz osiedla zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej	26
Zdjęcie 4	Pomnik przyrody - dąb szypułkowy <i>Quercus robur</i> przy ul. Skorupskiej	34

SPIS ZAŁĄCZNIKÓW

- Załącznik 1** Istniejący stan środowiska przyrodniczego w obszarze objętym projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Piasta I w Białymstoku w rejonie ulic Bolesława Chrobrego i Skorupskiej
- Załącznik 2** Prognoza oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Piasta I w Białymstoku w rejonie ulic Bolesława Chrobrego i Skorupskiej
- Załącznik 3** Oświadczenie kierującego zespołem wykonawców prognozy oddziaływania na środowisko o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 74a ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2023 r. poz. 1094 z późn. zm.)

ZAŁĄCZNIK 3

Oświadczenie kierującego zespołem wykonawców prognozy oddziaływania na środowisko o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 74a ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2023 r. poz. 1094 z późn. zm.)

Ja, Kamila Misiewicz, będąca autorem prognozy oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Piasta I w Białymstoku w rejonie ulic Bolesława Chrobrego i Skorupskiej oświadczam, że spełniam wymagania, o których mowa w art. 74a ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2023 r. poz. 1094 z późn. zm.).

Jestem świadoma odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

STARSZY INSPEKTOR

Kamila Misiewicz
Kamila Misiewicz